

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 100

fyrtyrtredje årgången

20 april 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 811/2000 av den 17 april 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1577/96 om en särskild åtgärd för vissa trindsädesslag 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 812/2000 av den 17 april 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1626/94 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer 3
- ★ Rådets förordning (EG) nr 813/2000 av den 17 april 2000 om komplettering av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 5
- ★ Rådets förordning (EG) nr 814/2000 av den 17 april 2000 om åtgärder för information om den gemensamma jordbrukspolitiken 7
- Kommissionens förordning (EG) nr 815/2000 av den 19 april 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 816/2000 av den 19 april 2000 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i april 2000 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas 12
- Kommissionens förordning (EG) nr 817/2000 av den 19 april 2000 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i april 2000 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 april–30 juni 2000 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 818/2000 av den 19 april 2000 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i april 2000 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter 16

Kommissionens förordning (EG) nr 819/2000 av den 19 april 2000 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i april 2000 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas	18
★ Kommissionens förordning (EG) nr 820/2000 av den 19 april 2000 om utfärdande av importlicenser för vissa sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT	20
Kommissionens förordning (EG) nr 821/2000 av den 19 april 2000 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i april 2000 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1374/98	21
★ Kommissionens förordning (EG) nr 822/2000 av den 19 april 2000 om att tillämpa en nedsättningskoefficient på utfärdandet av bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, enligt artikel 6b i förordning (EG) nr 1222/94	23
★ Kommissionens förordning (EG) nr 823/2000 av den 19 april 2000 om tillämpning av artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier) ⁽¹⁾	24
★ Kommissionens förordning (EG) nr 824/2000 av den 19 april 2000 om fastställande av förfarandet och villkoren för interventionsorganens övertagande av spannmål samt analysmetoderna för kvalitetsbestämning	31

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2000/302/EG:

★ Kommissionens beslut av den 7 april 2000 om ändring av beslut 95/124/EG om upprättande av förteckningen över godkända fiskodlingsanläggningar i Tyskland ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 994]	51
--	-----------

2000/303/EG:

★ Kommissionens rekommendation av den 13 april 2000 om minskade koldioxidutsläpp från personbilar (KAMA) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 801]	55
--	-----------

2000/304/EG:

★ Kommissionens rekommendation av den 13 april 2000 om minskade koldioxidutsläpp från personbilar (JAMA) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 803]	57
--	-----------

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 811/2000
av den 17 april 2000
om ändring av förordning (EG) nr 1577/96 om en särskild åtgärd för vissa trindsädesslag

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 1577/96 ⁽⁴⁾ införs en särskild åtgärd för vissa trindsädesslag.
- (2) De grödor som omfattas av denna åtgärd saluförs på olika sätt. Vicker används som foder och linser och kikärter som livsmedel. Eftersom systemet med största arealen har tillämpats på dessa grödor tillsammans har det hittills inte varit möjligt att på ett tillräckligt bra sätt styra utvecklingen av de odlade arealerna, särskilt eftersom arealen odlad med vicker har ökat sedan ordningen började tillämpas. Den garanterade största arealen bör därför delas upp för att på ett bättre sätt styra produktionen av trindsädesslag inom gemenskapen.
- (3) De ligger i gemenskapens ekonomiska intresse, både på grund av produktionsriktningen och på grund av att sådana växter lämpar sig att odlas i de områden där produktion av dem förekommer, att det också i fortsättningen kommer att odlas trindsädesslag, såsom linser, kikärter och vicker. Med tanke på att det råder brist på proteingrödor inom Europeiska unionen bör kommis-

sionen utreda hur den gällande ordningen skulle kunna förbättras utan att stödet för den skall minskas.

- (4) Vid tillämpningen av denna ordning bör förvaltningskommittén för torkat foder, inrättad genom artikel 17 i förordningen (EG) nr 603/95 ⁽⁵⁾, ersättas av förvaltningskommittén för spannmål inrättad genom artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽⁶⁾.
- (5) Innan slutet av regleringsåret 2002/2003 bör kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av denna ordning, vid behov, åtföljd av lämpliga förslag.
- (6) Förordning (EG) nr 1577/96 bör följaktligen ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1577/96 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Om arealer för vilka det lämnats in en ansökan om stöd enligt denna förordning överstiger den garanterade största arealen som fastställs i punkt 2, skall stödbeloppet för det regleringsåret minskas i proportion till överskridandet.

2. De garanterade största arealerna skall vara 160 000 hektar för linser och kikärter och 240 000 hektar för vicker som avses i artikel 1 c. Om en största areal inte utnyttjas till fullo under ett regleringsår skall den outnyttjade återstoden överföras till den andra garanterade största arealen för samma regleringsår innan ett eventuellt överskridande fastställs."

⁽¹⁾ EGT C 342 E, 30.11.1999, s. 41.

⁽²⁾ Yttrande av den 17 mars 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 51, 23.2.2000, s. 29.

⁽⁴⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 4. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1826/97 (EGT L 260, 23.9.1997, s. 11).

⁽⁵⁾ EGT L 63, 21.3.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1347/95 (EGT L 131, 15.6.1995 s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 18).

2. I artikel 6 skall

a) punkt 1 ersättas med följande:

"1. Kommissionen skall utfärda tillämpningsföreskrifter i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 (*). Enligt det förfarandet skall kommissionen fastställa överskridandet av den garanterade största arealen och bestämma det slutgiltiga stödbeloppet senast den 15 november under ifrågavarande regleringsår.

(*) EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 18)."

b) punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Senast före utgången av regleringsåret 2002/2003 skall kommissionen utarbeta en rapport om tillämpningen av denna ordning, i förekommande fall åtföljd av lämpliga förslag."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2000/2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 april 2000.

På rådets vägnar

L. CAPOULAS SANTOS

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 812/2000**av den 17 april 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1626/94 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskaps-system för fiske och vattenbruk ⁽³⁾ skall den gemensamma fiskeripolitikens allmänna mål vara att skydda och bevara de levande marina akvatiska resurserna.
- (2) Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbestånden i Atlanten (ICCAT) antog vid sitt elfte extraordinarie möte, som hölls i Santiago de Compostela i Spanien den 16–23 november 1998, en rekommendation om vissa särskilda regler beträffande säsongsbundna fiskeförbud och minimilandningsstorlekar för tonfisk. Dessa regler vilar på vetenskaplig grund. Rekommendationen trädde i kraft den 21 juni 1999.
- (3) Gemenskapen är medlem i ICCAT. Det är därför nödvändigt att genomföra rekommendationerna för undvika alltför stort fisketryck på tonfisk.
- (4) I förordning (EG) nr 1626/94 ⁽⁴⁾ och förordning (EG) nr 850/98 ⁽⁵⁾ fastställs minimistorlekar för tonfisk i Medelhavet respektive i regionerna 1–5 i Atlanten och Indiska oceanen, utom Skagerrak och Kattegatt. I förordning (EG) nr 1626/94 fastställs säsongsbundna fiskeförbud i Medelhavet. Dessa förordningar bör följaktligen ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1626/94 ändras härmed på följande sätt:

1. Artikel 3a.1 skall ersättas med följande:

”1. Fiske efter tonfisk med snörpvad skall vara förbjudet

- för fartyg som endast eller till större delen är verksamma i Adriatiska havet, under tiden 1–31 maj i hela Medelhavet och under tiden 16 juli–15 augusti i Medelhavet utom Adriatiska havet,
- för fartyg som endast eller till större delen är verksamma i Medelhavet utom Adriatiska havet, under tiden 16 juli–15 augusti i hela Medelhavet och under tiden 1–31 maj i Adriatiska havet.

⁽¹⁾ Yttrande av den 2 mars 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽²⁾ EGT C 75, 15.3.2000, s. 13.⁽³⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).⁽⁴⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1448/1999 (EGT L 167, 2.7.1999, s. 7).⁽⁵⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2723/1999 (EGT L 328, 22.12.1999, s. 9).

Varje medlemsstat skall säkerställa att alla fartyg som för medlemsstatens flagg eller som är registrerade i medlemsstaten följer denna punkt.

I denna förordning skall Adriatiska havets södra gräns utgöras av en linje dragen mellan den albansk-grekiska gränsen och Capo Santa Maria di Leuca.”

2. I bilaga IV skall den post som avses *Thunnus thynnus* ersättas med följande:

”Art	Minimistorlek
Tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)	70 cm eller 6,4 kg (***)
(***) Reglerna i artikel 8.3 skall dock inte gälla fisk upp till 15 % i antal exemplar, som väger mellan 3,2 kg och 6,4 kg och som fångas oavsiktligt.”	

Artikel 2

I bilaga XII till förordning (EG) nr 850/98 skall den post som avser tonfisk samt fotnot 5 ersättas med följande:

”Art	Minimistorlek
Tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)	70 cm eller 6,4 kg ⁽ⁱ⁾
⁽ⁱ⁾ Reglerna i artikel 19.1 skall dock inte gälla fisk upp till 15 % i antal exemplar, som väger mellan 3,2 kg och 6,4 kg och som fångas oavsiktligt.”	

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 april 2000.

På rådets vägnar
L. CAPOULAS SANTOS
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 813/2000**av den 17 april 2000****om komplettering av bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 17.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För vissa beteckningar som medlemsstaterna har meddelat i enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 har det begärts kompletterande uppgifter för att säkerställa att dessa beteckningar uppfyller kraven i artiklarna 2 och 4 i nämnda förordning. Efter granskning av dessa kompletterande uppgifter har det visat sig att dessa beteckningar stämmer överens med nämnda artiklar. De bör därför registreras och läggas till i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 ⁽²⁾.
- (2) Den i artikel 15 i förordning (EEG) nr 2081/92 angivna kommittén har inte avgivit ett positivt yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 skall kompletteras med beteckningarna i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 april 2000.

På rådets vägnar

L. CAPOULAS SANTOS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1068/97 (EGT L 156, 13.6.1997, s. 10).

⁽²⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1070/1999 (EGT L 130, 26.5.1999, s. 18).

*BILAGA***"ANDRA PRODUKTER I BILAGA I TILL FÖRDRAGET****Vinäger (andra än vinäger av vin)**

ITALIEN

— Aceto balsamico tradizionale di Modena (SUB)

— Aceto balsamico tradizionale di Reggio Emilia (SUB)."

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 814/2000**av den 17 april 2000****om åtgärder för information om den gemensamma jordbrukspolitiken**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 32–38 i fördraget föreskrivs genomförandet av en gemensam jordbrukspolitik.
- (2) I rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽³⁾ föreskrivs att EUGFJ:s garantisektion skall finansiera åtgärder som vidtas i syfte att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (3) De materiella aspekterna av den nuvarande informationspolitiken inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör i huvudsak behållas.
- (4) Enligt artikel 22.1 i budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽⁴⁾ krävs en grundrättsakt för användningen av de anslag som förts upp för gemenskapsåtgärder. Med hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 13 oktober 1998 om de rättsliga grunderna och budgetens genomförande ⁽⁵⁾ gäller detta även för de åtgärder som omfattas av denna förordning.
- (5) Den gemensamma jordbrukspolitiken blir ofta föremål för bristande förståelse och är offer för en brist på information som endast en enhetlig, objektiv och heltäckande informations- och kommunikationsstrategi kan överbrygga.
- (6) Det är viktigt att förklara vad den gemensamma jordbrukspolitiken handlar om och hur den utvecklas, både för jordbrukare och för andra direkt berörda samt för allmänheten, både inom och utom gemenskapen. Ett gott genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken beror till stor del på hur den förklaras för alla berörda aktörer och kräver att informationsåtgärderna integreras som en del i förvaltningen av denna politik.

- (7) Det bör fastställas vilka prioriterade åtgärder som kommissionen får stödja.
- (8) Organisationer bland verksamma inom jordbruket och på landsbygden, särskilt jordbruksorganisationer, konsumentföreningar och miljögrupper, är av största vikt både för att sprida kunskap om den gemensamma jordbrukspolitiken och för att förmedla åsikter från de berörda aktörerna, främst från jordbrukare, till kommissionen.
- (9) Eftersom den gemensamma jordbrukspolitiken är det största och viktigaste området inom gemenskapens integrerade politik bör innebörden i jordbrukspolitiken förklaras för allmänheten och i detta syfte är det lämpligt att även andra personer som skulle kunna ta fram intressanta projekt inbegrips bland lämpliga förslagsstälare.
- (10) Kommissionen bör förfoga över nödvändiga medel för att genomföra önskade informationsinsatser inom jordbrukssektorn.
- (11) Man bör, å ena sidan, undvika att finansiera sådana åtgärder som kan få stöd inom ramen för andra gemenskapsprogram men, å andra sidan, bör deras komplementaritet med övriga gemenskapsinitiativ uppmuntras.
- (12) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁶⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen får finansiera åtgärder för att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken vilkas innehåll främst syftar till att

- a) bidra till att, å ena sidan, förklara och å andra sidan, till att genomföra och utveckla denna politik,
- b) främja den europeiska jordbruksmodellen och förståelsen av denna,
- c) informera jordbrukare och andra aktörer på landsbygden,
- d) upplysa allmänheten om vad den gemensamma jordbrukspolitiken handlar om och målsättningarna med denna.

⁽¹⁾ EGT C 376 E, 28.12.1999, s. 40.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 17 mars 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽⁴⁾ EGT L 356, 31.12.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2779/98 (EGT L 347, 23.12.1998, s. 3).

⁽⁵⁾ EGT C 344, 12.11.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Dessa insatser är avsedda att erbjuda en enhetlig, objektiv och allomfattande politik både inom och utom gemenskapen för att ge en samlad bild av denna politik.

Artikel 2

1. De åtgärder som avses i artikel 1 kan vara
 - a) årsprogram som föreslagits särskilt av organisationer inom jordbruket eller för landsbygdsutveckling, konsumentföreningar eller miljögrupper,
 - b) punktinsatser som föreslagits av andra personer än dem som avses i punkt a, särskilt av medlemsstaternas offentliga myndigheter, media eller universitet och högskolor,
 - c) åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ.
2. För de åtgärder som avses i punkterna 1 a och 1 b skall den högsta finansieringssatsen vara 50 % av de stödberättigade kostnaderna. Satsen kan dock gå upp till 75 % i undantagsfall, vilka skall fastställas i tillämpningsförfordningen.
3. Följande åtgärder får inte finansieras av gemenskapen enligt punkt 1:
 - a) Åtgärder som är obligatoriska enligt en rättsakt.
 - b) Åtgärder som finansieras inom ramen för en annan gemenskapsåtgärd.
4. För genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 1 c får kommissionen vid behov använda sig av nödvändig teknisk och administrativ hjälp.

Artikel 3

1. Inom ramen för de åtgärder som avses i artikel 2 skall särskilt följande berättiga till stöd: konferenser, seminarier, informationsbesök, publikationer, produktioner för och insatser i massmedierna, deltagande i evenemang av internationell betydelse och program för erfarenhetsutbyte.
2. De åtgärder som avses i artikel 2 skall väljas ut efter allmänna kriterier som till exempel
 - a) projektets kvalitet,
 - b) god kostnadseffektivitet.

Artikel 4

Gemenskapsfinansieringen enligt artikel 1 får inte överskrida de årliga anslag som beslutas av budgetmyndigheten.

Artikel 5

Kommissionen skall ansvara för att det råder samstämmighet och komplementaritet mellan de gemenskapsåtgärder och

gemenskapsprojekt som genomförs inom ramen för denna förordning och övriga gemenskapsåtgärder.

Artikel 6

Kommissionen skall kontrollera att de åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning genomförs korrekt och effektivt. Kommissionens bemyndigade företrädare skall ha tillåtelse att göra kontroller på plats, även stickprovskontroller, av genomförandet av dessa åtgärder.

Artikel 7

I de fall där det anses lämpligt skall kommissionen genomföra en utvärdering av de åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning.

Artikel 8

Kommissionen skall vartannat år överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten skall överlämnas senast den 31 december 2001.

Artikel 9

Tillämpningsföreskrifterna för denna förordning, inbegripet de övergångsåtgärder som kan visa sig nödvändiga, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10.2.

Artikel 10

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket som inrättades genom artikel 11 i förordning (EG) nr 1258/1999, nedan kallad kommittén.
 2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
- Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.
 4. Kommissionen skall informera kommittén om de åtgärder som har föreslagits och vidtagits med tillämpning av denna förordning.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 april 2000.

På rådets vägnar
L. CAPOULAS SANTOS
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 815/2000
av den 19 april 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 april 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för
bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	128,3
	068	107,0
	204	87,1
	624	174,8
	999	124,3
0707 00 05	052	104,5
	068	66,8
	999	85,7
0709 90 70	052	75,9
	204	41,5
	999	58,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	82,1
	204	37,2
	212	40,6
	220	33,8
	624	48,9
	999	48,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	80,2
	400	98,6
	404	92,4
	508	81,4
	512	93,7
	528	86,2
	720	126,3
	800	174,4
	804	84,9
	999	102,0
0808 20 50	388	76,9
	512	77,6
	528	78,4
	720	57,3
	804	151,1
	999	88,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 816/2000**av den 19 april 2000****om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i april 2000 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1898/97 av den 29 september 1997, om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2698/93 och (EG) nr 1590/94 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 618/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 2000 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.

- (2) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast får användas för produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för 1 april–30 juni 2000 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1898/97 skall behandlas så som anges i bilagan.
2. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 82, 19.3.1998, s. 35.

BILAGA

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicenser som inlämnats under perioden 1 april–30 juni 2000 (i procent)
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
H2	100,0
5	100,0
6	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
10/11	100,0
12/13	100,0
14	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 817/2000**av den 19 april 2000****om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i april 2000 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 april–30 juni 2000**EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,*Artikel 1*med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1486/95
av den 28 juni 1995 om öppnande och förvaltning av tull-
kvoter för import av vissa grisköttsprodukter ⁽¹⁾, ändrad genom
förordning (EG) nr 1409/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna,
ochDe ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden
1 april–30 juni 2000 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr
1486/95 och i den utsträckning som anges i bilagan.

av följande skäl:

*Artikel 2*Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det
andra kvartalet 2000 gäller kvantiteter som är mindre än de
tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.

Denna förordning träder i kraft den 20 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 58.⁽²⁾ EGT L 164, 30.6.1999, s. 51.

BILAGA

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 april–30 juni 2000 (i procent)
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 818/2000**av den 19 april 2000**

om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i april 2000 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1432/94 av den 22 juni 1994 om tillämpningsföreskrifter för griskött till den importordning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2068/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 2000 är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att göra aktörerna uppmärksamma på att licenserna bara får användas för produkter som uppfyller

alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden 1 april–30 juni 2000 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1432/94 och i den utsträckning som anges i bilaga I.
2. Under de första tio dagarna under perioden 1 juli–30 september 2000 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II till denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1432/94.
3. Licenserna får bara användas för produkter som uppfyller alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 277, 30.10.1996, s. 12.

BILAGA I

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 april–30 juni 2000 (i procent)
1	100,00

BILAGA II

(t)

Grupp	Total disponibel kvantitet för perioden 1 juli–30 september 2000
1	3 275

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 819/2000**av den 19 april 2000****om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i april 2000 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 571/97 av den 26 mars 1997 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av det interimsavtal som ingåtts mellan gemenskapen och Slovenien ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 2000 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast kan användas för produkter som

uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för perioden 1 april–30 juni 2000 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 571/97 skall godkännas i enlighet med bilaga I.
2. Under de första tio dagarna under perioden 1 juli–30 september 2000 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 571/97.
3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 56.

BILAGA I

Grupp nr	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 april–30 juni 2000 (i procent)
23	100,00
24	100,00

BILAGA II

(t)

Grupp	Total disponibel kvantitet för perioden 1 juli–30 september 2000
23	40,0
24	73,5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 820/2000**av den 19 april 2000****om utfärdande av importlicenser för vissa sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 97/803/EG ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 465/2000 av den 29 februari 2000 om införande av skyddsåtgärder rörande import från utomeuropeiska länder och territorier av sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT ⁽³⁾, särskilt artikel 2.2 i denna, jämförd med kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT ⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 1 i förordning (EG) nr 465/2000 tillåts en kvantitet på 3 340 ton för socker under tillämpningsperioden för den förordningen för produkter med KN-numren 1701, 1806 10 30 och 1806 10 90 som omfattas av kumulation av ursprung mellan EG och ULT. Under mars 2000 inlämnades ansökningar om importlicens för 3 000 ton socker.
- (2) Tre ansökningar har under april 2000 i enlighet med förordning (EG) nr 465/2000 inkommit till de nationella myndigheterna om utfärdande av importlicens för en sammanlagd kvantitet som överstiger de 340 ton som återstår att fördela.

- (3) I artikel 2 i förordning (EG) nr 465/2000, jämförd med artikel 5.3 i förordning (EG) nr 2553/97, föreskrivs att om ansökningarna om licenser leder till att den årliga kvantiteter på 3 340 ton socker överskrider skall kommissionen anta en förordning i vilken det fastställs en enhetlig koefficient för nedsättning, som skall tillämpas på var och en av ansökningarna och dra in möjligheten att lämna in nya ansökningar under dess giltighetstid.

- (4) Kommissionen bör således fastställa nedsättningskoefficienten för utfärdande importlicenser och dra in möjligheten att lämna in nya ansökningar i enlighet med förordning (EG) nr 465/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de ansökningar om importlicens som i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 465/2000 lämnats in den 7 april 2000 för kvantiteter på 2 500 ton, 750 ton respektive 340 ton socker med KN-nummer 1701 99 10, skall 9,47075 % av den ansökta kvantiteten beviljas.

Artikel 2

Inga nya ansökningar får lämnas in under giltighetstiden för förordning (EG) nr 465/2000.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 263, 19.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 329, 29.11.1997, s. 50.

⁽³⁾ EGT L 56, 1.3.2000, s. 39.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 19.12.1997, s. 26.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 821/2000**av den 19 april 2000****om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i april 2000 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1374/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1374/98 av den 29 juni 1998 om tillämpningsföreskrifter för importsystemet och införande av tullkvoter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 249/2000 ⁽³⁾, särskilt artikel 14.4 i denna, och

av följande skäl:

Ansökningar som har lämnats in med avseende på de produkter som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1374/98 avser för vissa produkter större kvantiteter än de som är till-

gängliga. Därför bör tilldelningskoefficienter fastställas för de kvantiteter som ansökningarna gäller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antalet begärda importlicenser, som gäller produkter enligt de löpnummer i bilaga II till förordning (EG) nr 1374/98 som anges i bilagan till denna förordning, och som har lämnats in under förordning (EG) nr 1374/98 för perioden från och med den 1 april till och med den 30 juni 2000 kommer att påverkas av de tilldelningskoefficienter som anges.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 185, 30.6.1998, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 26, 2.2.2000, s. 4.

BILAGA

Löpnnummer i bilaga II till förordning (EG) nr 1374/98	Taric-nr	Period: april-juni 2000 Tilldelningskoefficient
36	09.4590	0,0052
37	09.4599	0,0015
39	09.4591	0,1904
40	09.4592	0,0396
41	09.4593	—
42	09.4594	0,0069
44	09.4595	0,0043
47	09.4596	0,0018

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 822/2000**av den 19 april 2000****om att tillämpa en nedsättningskoefficient på utfärdandet av bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, enligt artikel 6b i förordning (EG) nr 1222/94**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som fastställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2491/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.3 första stycket i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 701/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 6b.6 och 6b.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det samlade bidragsbelopp som begärts för licenser som redan utfärdats uppgår till 305 159 263 euro. Vid en omräkning till ett årligt belopp medför detta belopp,

som skall läggas till beloppen avseende de ansökningar som lämnats in under perioden 10–14 april 2000, en risk för att kommissionen inte kommer att kunna uppfylla sina åtaganden enligt artikel 6b.8 i förordning (EG) nr 1222/94.

- (2) Det är nödvändigt att tillämpa en nedsättningskoefficient, som beäknas med beaktande av artikel 6b.3 och 6b.4, på de belopp som begärts i form av licenser under ovannämnda vecka.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En nedsättningskoefficient på 0,68 skall tillämpas på de licensbelopp som begärts under perioden 10–14 april 2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 309, 19.11.1998, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 83, 4.4.2000, s. 6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 823/2000**av den 19 april 2000****om tillämpning av artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 479/92 av den 25 februari 1992 om tillämpning av artikel 85.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier) ⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 1 i denna,

efter offentliggörande av ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter samråd med den rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor på sjötransportområdet, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EEG) nr 479/92 ger kommissionen befogenhet att tillämpa artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier) som på grund av det samarbete de innebär kan begränsa konkurrensen på gemenskapsmarknaden och påverka handeln mellan medlemsstaterna, och de kan följaktligen omfattas av det förbud som avses i artikel 81.1 i fördraget.
- (2) Kommissionen har använt denna befogenhet genom att anta kommissionens förordning (EG) nr 870/95 ⁽³⁾. Erfarenheterna hittills visar att det går att definiera en typ av konsortier som kan falla inom tillämpningsområdet för artikel 81.1 men som vanligen kan anses uppfylla villkoren i artikel 81.3.
- (3) Kommissionen har tagit vederbörlig hänsyn till sjöfartens särdrag. Dessa särdrag kommer likaledes att vara en viktig faktor att ta hänsyn till om kommissionen behöver granska konsortier som inte omfattas av gruppundantaget enligt den här förordningen.
- (4) Så som de definieras i denna förordning bidrar konsortierna i allmänhet till att förbättra produktiviteten och kvaliteten på de linjetrafiktjänster som erbjuds på grund

av de rationaliseringar inom medlemsrederierna som de ger upphov till och på grund av stordriftsfördelarna, vilka kan öka utnyttjandegraden av fartyg och hamnanläggningar. Konsortierna bidrar också till att främja teknisk och ekonomisk utveckling genom att de underlättar och befrämjar såväl utnyttjandet av containrar som ett effektivare utnyttjande av fartygskapaciteten.

- (5) En skälig del av de produktivets- och kvalitetsförbättringar som konsortierna ger upphov till, kommer i allmänhet brukarna av de sjöfartstjänster som konsortierna erbjuder till godo. Dessa fördelar kan vara en ökning av antalet förbindelser och tilläggningar eller bättre disponering av dessa, liksom högre kvalitet och större individuell anpassning av de erbjudna tjänsterna på grund av tillgång till modernare fartyg och utrustning, både till havs och i hamn. Brukarna kan dock effektivt dra fördel av konsortierna endast i den mån tillräcklig konkurrens råder på de linjer där konsortierna verkar.
- (6) Det finns följaktligen anledning att låta dessa avtal bli föremål för gruppundantag, förutsatt att de inte ger de berörda företagen möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av trafiken. För att ta hänsyn till sjöfartens ständigt växlande marknadsvillkor och till de ofta förekommande ändringar som parterna gör både av klausulerna i konsortieavtalen och av de aktiviteter som omfattas av avtalen bör denna förordning klargöra de villkor som konsortier måste uppfylla för att kunna omfattas av gruppundantaget.
- (7) En av de grundläggande egenskaper som utmärker ett konsortium vars syfte är att etablera och bedriva en gemensam tjänst är förmågan att anpassa kapaciteten. Detta är emellertid inte fallet då en viss procentandel av fartygskapaciteten inom konsortiet inte utnyttjas.
- (8) Gruppundantaget enligt denna förordning bör omfatta såväl de konsortier som verkar inom en linjekonferens som de konsortier som verkar utanför en sådan, med undantag av eventuellt gemensamt bestämmande av fraktsatser.

⁽¹⁾ EGT L 55, 29.2.1992, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 379, 31.12.1999, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 89, 21.4.1995, s. 7.

- (9) Tillvägagångssättet vid prissättning behandlas i rådets förordning (EEG) nr 4056/86 av den 22 december 1986 om detaljerade regler för tillämpningen av artiklarna 85 och 86 i fördraget på sjöfarten⁽¹⁾, ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige. De medlemmar av ett konsortium som vill tillämpa gemensam prissättning och som inte uppfyller kriterierna i förordning (EEG) nr 4056/86 måste ansöka om ett individuellt undantag.
- (10) Det viktigaste villkoret för ett gruppundantag bör vara att säkerställa att en skälig andel av den vinst som följer av ökad effektivitet och andra fördelar som konsortierna erbjuder kommer transportbrukarna till godo.
- (11) Detta villkor i artikel 81.3 bör anses uppfyllt om konsortiet befinner sig i någon av de tre situationer som beskrivs nedan:
- Det råder en effektiv priskonkurrens mellan medlemmarna i den konferens inom vilken konsortiet verkar som en följd av oberoende prissättning (independent rate action).
 - Det råder en tillräcklig grad av effektiv konkurrens vad gäller erbjudna tjänster mellan medlemmarna i den linjekonferens inom vilken konsortiet verkar och övriga medlemmar av konferensen vilka inte är medlemmar av konsortiet, som en följd av att konferensavtalet uttryckligen tillåter konsortierna att erbjuda egna tjänster. Exempelvis kan ett konsortium erbjuda JIT-leveranser (just in time) eller EDI-tjänster (electronic data interchange) vilka gör det möjligt för brukarna att kontinuerligt få information om var deras varor befinner sig, medan ett annat konsortium kan erbjuda avsevärt fler förbindelser och tilläggningar än konferensen.
 - Konsortiemedlemmarna är utsatta för effektiv konkurrens, reell eller potentiell, av de rederier som inte är medlemmar av konsortiet, oavsett om en linjekonferens är verksam på den eller de berörda linjerna eller ej.
- (12) För att uppfylla samma villkor i artikel 81.3 bör det införas bestämmelser om ytterligare ett villkor som syftar till att främja individuell konkurrens vad gäller tjänsternas kvalitet, såväl mellan medlemmar i konsortier som mellan dessa och andra linjerederier som verkar på linjen eller linjerna.
- (13) Det bör vara ett villkor att konsortierna och deras medlemmar på en enstaka linje inte tillämpar olika fraktpreiser och fraktvillkor endast på grundval av de transporterade varornas ursprungsland eller destination och därigenom förorsakar snedvridning av handeln inom gemenskapen till skada för vissa hamnar, befraktare, rederier eller speditörer, såvida inte priserna eller villkoren kan rättfärdigas ekonomiskt.
- (14) Syftet med villkoren bör också vara att förhindra att konsortierna tillämpar konkurrensbegränsningar som inte är nödvändiga för att uppnå de mål som ligger till grund för undantaget. Konsortieavtal bör därför innehålla en bestämmelse som tillåter varje linjerederi som är avtalspart att lämna konsortiet med en rimlig uppsägningstid. Det finns dock anledning att införa bestämmelser om en längre uppsägningstid för konsortier som är starkt integrerade och/eller har hög investeringsgrad, med hänsyn till de stora investeringar som har gjorts för att upprätta konsortiet och de svårigheter en omorganisation medför om en av konsortiets medlemmar lämnar detta. Det bör också fastställas att enskilda medlemmar i konsortier som bedriver gemensam marknadsföring, efter en rimlig uppsägningstid, bör ha rätt att bedriva oberoende marknadsföring.
- (15) Undantag måste begränsas till konsortier som inte har möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av de berörda tjänsterna.
- (16) Vid bedömningen av den effektiva konkurrensen på var och en av de marknader där konsortiet är verksamt, i syfte att bevilja undantag, är det lämpligt att beakta inte bara direkttrafiken mellan de hamnar ett konsortium trafikerar, utan även eventuell konkurrens från andra trafiklinjer som utgår från likvärdiga hamnar, samt i förekommande fall, även konkurrens från andra transportmedel.
- (17) Gruppundantaget enligt denna förordning kan följaktligen tillämpas endast på villkor att den trafikandel som konsortiet kontrollerar på var och en av de marknader där konsortiet är verksamt inte överstiger en given storlek.
- (18) För konsortier som verkar inom en konferens bör en mindre marknadsandel gälla, eftersom det berörda konsortieavtalet läggs till ett redan befintligt begränsande avtal.
- (19) Det är emellertid lämpligt att erbjuda konsortier som överskrider de tröskelvärden som anges i den här förordningen med en bestämd procentandel, men som fortfarande utsätts för effektiv konkurrens i den trafik där de verkar, ett förenklat förfarande så att de kan dra fördel av den rättssäkerhet som ett gruppundantag medför. Ett sådant förfarande bör också göra det möjligt för kommissionen att genomföra en effektiv och förenklad administrativ kontroll av avtal.
- (20) De konsortier som överskrider tröskelvärdena bör dock, på grund av de särdrag som gäller för sjöfarten, kunna undantas efter individuellt beslut, förutsatt att de uppfyller villkoren i artikel 81.3.

⁽¹⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 4.

(21) Denna förordning bör endast gälla i fråga om avtal som slutits mellan konsortiemedlemmar. Gruppundantaget bör därför inte omfatta de konkurrensbegränsande avtal som slutits mellan å ena sidan konsortier eller en eller flera av deras medlemmar och å andra sidan andra rederier. Förordningen bör inte heller gälla konkurrensbegränsande avtal mellan olika konsortier som verkar i samma trafik eller mellan medlemmar av sådana konsortier.

(22) Undantaget bör också förenas med vissa förpliktelser. I det avseendet måste transportbrukare när som helst kunna ta del av de villkor som gäller för de sjöfartstjänster som är gemensamma för konsortiemedlemmarna. Det bör upprättas ett förfarande för reellt och effektivt samråd mellan konsortier och transportanvändare avseende de aktiviteter avtalen omfattar. I förordningen bör också definieras vad som avses med reellt och effektivt samråd, liksom de viktigaste steg som bör ingå i sådana samråd. Denna skyldighet till samråd bör endast gälla den egentliga konsortieverksamheten.

(23) Dessa samråd är avsedda att garantera att sjöfarten fungerar mer effektivt och anpassas efter brukarnas behov. Det är följaktligen lämpligt att undanta vissa av de konkurrensbegränsande förfaranden som dessa samråd kan resultera i.

(24) Med begreppet *force majeure* i denna förordning avses det begrepp som följer av Europeiska gemenskapernas domstols fastlagda praxis.

(25) Det bör även införas bestämmelser om att såväl skiljedomar som av parterna godtagna förlikningserbjudanden omgående anmäls till kommissionen, så att den kan kontrollera att dessa skiljedomar och förlikningserbjudanden inte befriar konsortierna från de villkor och förpliktelser som följer av den här förordningen och därför inte bryter mot artiklarna 81 och 82.

(26) I enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 479/92 bör det anges i vilka fall kommissionen kan återkalla rätten till gruppundantag för företag.

(27) Elva konsortier har dragit fördel av gruppundantaget enligt förordning (EG) nr 870/95 genom att tillämpa invändningsförfarandet i den förordningen, vilket gjorde det möjligt för kommissionen att särskilt kontrollera att de var utsatta för effektiv konkurrens. Det finns inget som tyder på att omständigheterna har förändrats på sådant sätt att dessa konsortier inte längre utsätts för effektiv konkurrens. Dessa konsortier bör därför även fortsättningsvis undantas på de villkor som anges i denna förordning.

(28) I fråga om de avtal som automatiskt undantas enligt denna förordning bör någon ansökan inte behöva göras enligt artikel 12 i förordning (EEG) nr 4056/86. Om det finns allvarlig tvekan bör företag ha rätt att begära att kommissionen avger en förklaring om huruvida avtalen är förenliga med denna förordning.

(29) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av artikel 82 i fördraget.

(30) Förordning (EG) nr 870/95 upphör att gälla och det är lämpligt att anta en ny förordning som förnyar gruppundantaget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning skall bara gälla konsortier i den omfattning de tillhandahåller internationell linjesjötransport från eller till en eller flera hamnar inom gemenskapen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med:

1. *Konsortium*: ett avtal mellan minst två rederier som tillhandahåller internationell, regelbunden linjesjöfart för transport enbart av varor, huvudsakligen i container och på en eller flera linjer, samt vars syfte är att etablera ett samarbete för att gemensamt driva sjöfart med avsikt att förbättra tjänster, som om inget konsortium fanns skulle erbjudas individuellt av var och en av konsortiemedlemmarna, för att rationalisera deras verksamhet medelst tekniska, driftsmässiga eller kommersiella åtgärder, undantaget fast prissättning.
2. *Linjesjötransport*: transport av varor som utförs regelbundet på en eller flera särskilda ruttor mellan hamnar och enligt tidtabeller och på avseglingsdatum som meddelas i förväg, och som mot betalning kan utnyttjas på samma sätt av alla transportbrukare, även tillfälligt.
3. *Serviceavtal*: en kontraktsmässig överenskommelse mellan å ena sidan en eller flera transportbrukare och å andra sidan ett konsortium eller en enskild medlem av ett konsortium, enligt vilket konsortiet eller den enskilda medlemmen av konsortiet i utbyte mot att brukaren förbinder sig att låta transportera en viss kvantitet varor under en viss tidsperiod erbjuder brukaren en tjänst av en bestämd och individuellt anpassad kvalitet, speciellt lämpad för dennes behov.

4. *Transportbrukare*: alla företag (t.ex. befraktare, mottagare, speditörer etc.) som har slutit eller tillkännagivit en avsikt att sluta ett kontraktsmässigt avtal med ett konsortium (eller en av dess medlemmar) om transport av varor, eller med varje sammanslutning av befraktare eller speditörer.
5. *Oberoende prissättning (independent rate action)*: rätten för den enskilde medlemmen av en linjekonferens att, punktvis på varorna och med en uppsägningstid gentemot konferensens övriga medlemmar, erbjuda fraktsatser som skiljer sig från konferensens fraktsatser.

KAPITEL II

UNDANTAG

Artikel 3

Undantagna avtal

1. Med stöd av artikel 81.3 i fördraget och om något annat inte följer av de villkor och förpliktelser som anges i den här förordningen förklaras artikel 81.1 i fördraget icke tillämplig på de aktiviteter som anges i punkt 2 i den här artikeln och som utövas inom ramen för konsortieavtal så som de definieras i artiklarna 1 och 2 i den här förordningen.

2. Förklaringen om icke tillämplighet skall bara gälla följande aktiviteter:

- a) Gemensamma verksamheter inom linjesjöfart som bara får omfatta följande aktiviteter:
- i) Samordning och/eller gemensam fastläggning av tidtabeller liksom fastställande av anloppshamnar.
 - ii) Byte, försäljning eller korsbefraktning av ytor eller utrymmen på fartygen.
 - iii) Gemensamt utnyttjande (pooling) av fartyg och/eller hamnanläggningar.
 - iv) Utnyttjande av ett eller flera gemensamma driftskontor.
 - v) Tillhandahållande av containrar, chassin och annan utrustning och/eller hyres-, leasing- eller köpeavtal för sådan utrustning.
 - vi) Utnyttjande av system för datautbyte och/eller gemensamt dokumentationssystem.
- b) Tillfälliga kapacitetsanpassningar.
- c) Gemensam drift eller gemensamt utnyttjande av hamnterminaler och därtill knutna tjänster, t.ex. olika typer av tjänster för lastning och stuvning.
- d) Deltagande i en eller flera av följande pooler: last, intäkter eller nettoöverskott.
- e) Gemensamt utövande av konsortiets rösträttigheter inom den konferens i vilken konsortiemedlemmarna deltar, i den mån som röstningen gäller konsortiets egna verksamheter.

f) En gemensam marknadsföringsstruktur och/eller gemensamt utfärdande av konossement.

g) All annan aktivitet som är knuten till de aktiviteter som nämns under a–f och som är nödvändig för deras genomförande.

3. Följande skall särskilt anses vara aktiviteter knutna till ovannämnda aktiviteter i den mening som avses i punkt 2 g:

- a) En skyldighet för konsortiemedlemmarna att på linjen eller linjerna i fråga använda fartyg som anvisats konsortiet och att avstå från att befrakta ytor på fartyg som tillhör tredje part.
- b) En skyldighet för konsortiemedlemmarna att inte tilldela eller befrakta ytor åt andra transportörer med fartyg på linjen eller linjerna i fråga utan att i förväg ha fått de andra konsortiemedlemmarnas medgivande.

Artikel 4

Outnyttjad kapacitet

Det undantag som avses i artikel 3 skall inte gälla i fråga om konsortier som omfattar överenskommelser om begränsning av utnyttjandet av den befintliga kapaciteten genom vilka de linjerederier som ingår i konsortiet avstår från att utnyttja en viss procentandel av konsortiets fartygskapacitet.

KAPITEL III

VILLKOR FÖR UNDANTAG

Artikel 5

Grundvillkor för beviljande av undantag

Det undantag som avses i artikel 3 skall bara gälla om ett eller flera av de villkor som anges nedan är uppfyllda:

- a) Det råder en effektiv priskonkurrens mellan medlemmarna i den konferens inom vilken konsortiet verkar på grund av att medlemmarna, i kraft av en författningsenlig eller annan typ av förpliktelse, i konferensavtalet uttryckligen tillåts att utöva oberoende prissättning för konferensens alla fraktsatser.
- b) Konkurrensen mellan medlemmarna i den konferens inom vilken konsortiet verkar är tillräcklig vad gäller de tjänster som erbjuds på grund av att konferensavtalet uttryckligen tillåter konsortiet att erbjuda överenskommelser om egna tjänster, oavsett tjänsternas natur, såväl vad gäller erbjudna transporttjänsters frekvens och kvalitet som rätten att när som helst anpassa de erbjudna tjänsterna för att tillgodose transportbrukarens speciella behov.
- c) Konsortiets medlemmar är reellt eller potentiellt utsatta för effektiv konkurrens från rederier utanför konsortiet, oavsett om en konferens finns på linjen eller linjerna i fråga.

Artikel 6

Villkor avseende marknadsandel

1. För att vara berättigat till det undantag som avses artikel 3, skall ett konsortiums marknadsandel på varje marknad det trafikerar vara mindre än 30 % beräknat på volymen transporterade varor (frakttön eller motsvarande uttryckt i 20-fotsenheter) då konsortiet verkar inom en konferens, och mindre än 35 % då konsortiet verkar utanför en konferens.

2. Undantaget i artikel 3 skall fortsätta att tillämpas om den marknadsandel som avses i punkt 1 inte överskrider med mer än en tiondel under en period av två på varandra följande kalenderår.

3. Om ett av de tröskelvärden som anges i punkterna 1 och 2 överskrider, skall det undantag som avses i artikel 3 fortsätta att gälla under en period av sex månader efter utgången av det kalenderår under vilket överskridandet ägde rum. Denna period skall förlängas till tolv månader om överskridandet orsakas av att ett rederi som inte är medlem av konsortiet lämnar den berörda marknaden.

Artikel 7

Invändningsförfarande

1. De konsortier vars marknadsandel på någon av de marknader det trafikerar överskrider de tröskelvärden som anges i artikel 6, utan att dessa samtidigt överstiger 50 % på någon marknad, skall också vara berättigade till det undantag som avses i artiklarna 3 och 10, förutsatt att avtalen i fråga har anmälts till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2843/98⁽¹⁾ och att kommissionen inte gör invändningar mot undantaget inom sex månader.

Sexmånadersperioden skall räknas från och med den dag då anmälan börjar gälla i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 2843/98.

2. Punkt 1 skall bara gälla under förutsättning att anmälan eller ett medföljande meddelande uttryckligen hänvisar till denna artikel.

3. Kommissionen kan göra invändningar mot undantaget.

Kommissionen skall göra invändningar mot undantaget om en medlemsstat begär det inom tre månader från det att den anmälan som avses i punkt 1 vidarebefordrats till medlemsstaten. Denna begäran skall grundas på konkurrensreglerna i fördraget.

4. Kommissionen kan när som helst återkalla invändningarna mot undantaget. Om invändningarna gjorts på begäran av en medlemsstat och om denna vidhåller begäran, kan invändningarna endast återkallas efter samråd med rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor på sjötransportområdet.

5. Om invändningarna återkallas på grund av att de berörda företagen har visat att villkoren i artikel 81.3 är uppfyllda, skall undantaget börja gälla från och med dagen för anmälan.

⁽¹⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 22.

6. Om invändningarna återkallas på grund av att de berörda företagen har ändrat avtalet på ett sådant sätt att villkoren i artikel 81.3 uppfylls, skall undantaget börja gälla från och med den dag då ändringarna träder i kraft.

7. Om kommissionen gör invändningar mot ett undantag och inte återkallar dessa, skall verkningarna av anmälan regleras av bestämmelserna i avsnitt II i förordning (EEG) nr 4056/86.

Artikel 8

Övriga villkor

För de undantag som avses i artiklarna 3 och 10 skall följande villkor gälla:

- a) Konsortiet skall ge var och en av sina medlemmar möjligheten att genom ett individuellt kontrakt erbjuda egna serviceavtal.
- b) Konsortieavtalet skall ge medlemmarna rätt att lämna konsortiet utan att drabbas av ekonomiska eller andra sanktioner, i synnerhet sanktioner som innebär att medlemmen tvingas att upphöra med sin transportverksamhet på linjen eller linjerna i fråga, oavsett om medlemmen medges att återuppta verksamheten efter en viss tid eller ej. Rättigheten att lämna konsortiet med en uppsägningstid på högst sex månader skall gälla med början tidigast 18 månader efter det att avtalet träder i kraft.

För ett konsortium som är starkt integrerat genom resultatsammanslagning och/eller genom en mycket hög investeringsgrad, på grund av konsortiemedlemmarnas inköp eller befraktning av fartyg för att upprätta konsortiet, skall en uppsägningstid på högst sex månader gälla med början tidigast 30 månader efter det att avtalet träder i kraft.

- c) Om ett konsortium har en gemensam marknadsföringsstruktur, skall varje konsortiemedlem ha rätt att utan sanktioner bedriva oberoende marknadsföring efter en uppsägningstid på högst sex månader.
- d) Varken konsortiet eller dess medlemmar skall inom den gemensamma marknaden vålla vissa hamnar, brukare eller transportörer skada genom att, på identiska varutransporter och inom den zon som omfattas av avtalet, tillämpa olika fraktsatser och fraktvillkor endast på grundval av de transporterade varornas ursprungsland, destination, lastnings- eller lossningshamn, svida inte fraktsatserna eller villkoren kan rättfärdigas ekonomiskt.

KAPITEL IV

FÖRPLIKTELSE

Artikel 9

Förpliktelser avseende undantaget

1. De skyldigheter som anges i punkterna 2–5 i denna artikel ska vara förenade med de undantag som avses i artikel 3 och artikel 13.1.

2. Verkliga och effektiva samråd skall äga rum mellan å ena sidan brukare eller de organisationer som representerar dem och å andra sidan konsortiet, i syfte att hitta lösningar på alla viktiga frågor, förutom mindre viktiga frågor av rent driftsmässig natur, som gäller villkor för och kvaliteten på den linjesjötransport som erbjuds av konsortiet eller dess medlemmar.

Dessa samråd skall äga rum så snart detta begärs av någon av ovan nämnda parter.

Dessa samråd skall äga rum före genomförandet av den åtgärd som samrådet gäller, utom i fall av force majeure. Om konsortiemedlemmar på grund av force majeure tvingas att tillämpa ett beslut innan samråd har ägt rum, skall samråd äga rum inom 10 dagar efter begäran därom. Inga åtgärder skall offentliggöras innan samråd har ägt rum, utom i de fall av force majeure som avses ovan och då skall detta anges i det aktuella meddelandet.

Samråd skall äga rum i enlighet med följande steg:

- a) Innan samråd äger rum skall konsortiet till den andra parten ge detaljerad skriftlig information om den fråga som samrådet gäller.
- b) Ett utbyte av synpunkter skall ske mellan parterna, skriftligt eller genom möten eller både och, under vilka representerer för konsortiemedlemmarna och representanter för berörda befraktare skall ha befogenhet att formulera en gemensam ståndpunkt och parterna skall efter bästa förmåga sträva efter att uppnå enighet.
- c) Om ingen gemensam ståndpunkt kan nås trots båda parters ansträngningar skall denna oenighet fastslås och offentliggöras. Varje part kan underrätta kommissionen om detta.
- d) En rimlig tidsfrist för slutförande av samrådet kan fastställas, om möjligt efter överenskommelse mellan de båda parterna. En sådan tidsfrist skall vara minst en månad, utom i undantagsfall eller vid överenskommelse mellan parterna om annat.

3. De villkor för sjötransporttjänster som erbjuds av konsortiet eller dess medlemmar, bland annat de villkor som rör tjänsternas kvalitet och alla relevanta ändringar av villkor, skall på begäran ställas till transportbrukarnas förfogande till ett rimligt pris, och de skall alltid och utan avgift finnas tillgängliga på konsortiemedlemmarnas kontor eller hos konsortiet eller dess representanter.

4. Konsortiet skall utan dröjsmål till kommissionen anmäla skiljedomar och av parterna godtagna förlikningserbjudanden i tvister som rör konsortiernas förfaranden som omfattas av denna förordning.

5. Varje konsortium som önskar omfattas av denna förordning skall, inom en tidsperiod som skall fastslås av kommissionen på grundval av omständigheterna i det aktuella fallet, dock minst en månad, på begäran av kommissionen kunna visa

att konsortiet uppfyller de villkor och förpliktelser som avses i artikel 5–8 och punkterna 2 och 3 i denna artikel samt under denna tidsperiod till kommissionen förmedla konsortiets avtal.

Artikel 10

Undantag för överenskommelser mellan transportbrukare och konsortier om utnyttjande av linjesjöfart

Undantagna från det förbud som avses i artikel 81.1 i fördraget är avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan å ena sidan transportbrukare eller de organisationer som representerar dem och å andra sidan konsortier som omfattas av det undantag som avses i artikel 3 och som rör villkoren för och kvaliteten på den linjesjöfart som konsortiet erbjuder, liksom alla frågor av allmän natur avseende dessa tjänster som härrör från de samråd som avses i artikel 9.2.

KAPITEL V

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Tystnadsplikt

1. Information som inhämtas vid tillämpning av artikel 7 och artikel 9.5 skall bara användas för de ändamål som avses i denna förordning.

2. Kommissionen och myndigheterna i medlemsstaterna liksom deras tjänstemän och andra anställda skall inte förmedla information som de har inhämtat vid tillämpning av denna förordning och som, på grund av sin natur, omfattas av tystnadsplikt.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte hindra offentliggörande av allmän information eller undersökningar som inte rör enskilda företag eller grupper av företag.

Artikel 12

Återkallande av gruppundantag

I enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 479/92 kan kommissionen återkalla rätten att omfattas av den här förordningen om kommissionen i ett bestämt fall konstaterar att ett avtal, beslut eller samordnat förfarande som undantagits i enlighet med artikel 3 eller artikel 13.1 i den här förordningen likväl har vissa verkningar som är oförenliga med de villkor som avses i artikel 81 i fördraget eller som är förbjudna i enlighet med artikel 82 i fördraget, särskilt om

a) konkurrensen på en viss linje utanför den konferens inom vilken konsortiet verkar eller utanför konsortiet inte är effektiv,

b) ett konsortium upprepade gånger underlåter att uppfylla de förpliktelser som avses i artikel 9 i den här förordningen,

- c) ett konsortiums agerande får verkningar som är oförenliga med artikel 82 i fördraget, och
d) dessa verkningar är resultatet av en skiljedom.

Artikel 13

Övergångsbestämmelser

1. Artikel 81.1 i fördraget skall inte tillämpas på avtal som är i kraft den 25 april 2000 och som den dagen uppfyller de villkor för undantag som anges i förordning (EG) nr 870/95 och på vilka invändningsförfarandet som avses i artikel 7 i den förordningen har tillämpats.

2. En anmälan som gjorts i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 870/95 innan denna förordning träder i kraft och för vilken sexmånadersperioden inte har löpt ut den 25 april 2000 skall anses ha gjorts i enlighet med artikel 7 i den här förordningen.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 26 april 2000.

Den skall tillämpas till och med den 25 april 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 824/2000**av den 19 april 2000****om fastställande av förfarandet och villkoren för interventionsorganens övertagande av spannmål samt analysmetoderna för kvalitetsbestämning**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Interventionspriset på vete, durumvete, korn, råg, majs och sorghum bör fastställas för de kvaliteter som i största möjliga utsträckning motsvarar genomsnittskvaliteterna för spannmål som skördas inom gemenskapen.
- (2) Tillämpandet av pristillägg och prisavdrag vid interventionstillfället bör avspegla de kvalitetsrelaterade prisskillnaderna på marknaden.
- (3) Spannmål som inte håller tillräckligt god kvalitet för att kunna användas eller lagras bör inte godkännas för intervention.
- (4) För att förenkla det normala interventionsförfarandet och i synnerhet för att få homogena partier av varje spannmålsslag som erbjuds till intervention bör en lägsta kvantitet fastställas under vilken interventionsorganet inte har skyldighet att acceptera erbjudandet. Det kan emellertid vara nödvändigt att för vissa medlemsstater föreskriva en större lägsta kvantitet för att interventionsorganen skall kunna ta hänsyn till förhållanden och praxis i partihandelsledet i dessa länder.
- (5) För att undvika att åtskillnad görs mellan olika producenter bör villkoren för erbjudande av spannmål till interventionsorganen och för deras övertagande av spannmål vara så enhetliga som möjligt inom hela gemenskapen.
- (6) Det bör fastställas vilka metoder som krävs för att bestämma kvaliteten på vete, durumvete, korn, råg, majs och sorghum.
- (7) Medlemsstaterna bör förvissa sig om interventionslagrens tillstånd, som ett komplement till den årliga inventering som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 2148/96 av den 8 november 1996 om bestämmelser för utvärdering och kontroll av de kvantiteter jordbruks-

produkter som lagras i offentliga lager⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 808/1999⁽⁴⁾.

- (8) Åtskilliga ändringar har gjorts av kommissionens förordning (EEG) nr 689/92 av den 19 mars 1992 om fastställande av förfarandet och villkoren för interventionsorganens övertagande av spannmål⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1664/1999⁽⁶⁾, samt kommissionens förordning (EEG) nr 1908/84 av den 4 juli 1984 om fastställande av referensmetoderna för kvalitetsbestämning på spannmål⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2507/87⁽⁸⁾. För ökad klarhet är det lämpligt att ersätta de förordningarna med den här förordningen.
- (9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varje innehavare av ett homogent parti på minst 80 ton vete, råg, korn, majs eller sorghum eller 10 ton durumvete, skördade inom gemenskapen, skall vara berättigad att erbjuda partiet till interventionsorganet under de tidsperioder som anges i artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Interventionsorganen får emellertid fastställa en större lägsta kvantitet.

Artikel 2

1. För att spannmålen skall godkännas för intervention skall den vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet.

2. Spannmålen skall anses vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet om den har den typiska färgen för spannmålen i fråga, är fri från onormal lukt och levande skadedjur (inbegripet kvalster) i alla utvecklingsstadier, uppfyller minimikraven för kvalitet som anges i bilaga I och då radioaktiviteten inte överstiger de maximivärden som anges i gemenskapsbestämmelserna.

Om situationen så kräver skall halten radioaktiv förorening kontrolleras, dock endast under den tidsperiod som är nödvändig. Kontrollernas varaktighet och omfattning skall vid behov fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Om analyserna då visar att Zeleny-talet för ett parti vete ligger mellan 22 och 30 måste deg av detta vara icke-klistrig och maskinbearbetningsbar för att anses vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet enligt punkt 1.

⁽³⁾ EGT L 288, 9.11.1996, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 70.

⁽⁵⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 178, 5.7.1984, s. 22.

⁽⁸⁾ EGT L 235, 20.8.1987, s. 10.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

3. Definitionerna av andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet skall, vad avser denna förordning, vara de som anges i bilaga II.

Kärnor av basspannmål och andra spannmål som är skadade, angripna av mjöldrygor eller skämda skall klassificeras som "andra orenheten", även om de har fel som tillhör andra kategorier.

Artikel 3

Följande metoder skall användas för att bestämma kvaliteten på spannmål som enligt artiklarna 5 och 6 i förordning (EEG) nr 1766/92 erbjuds interventionsorganen:

- 3.1 Referensmetoden för bestämning av andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet skall vara den som anges i bilaga III.
- 3.2 Referensmetoden för bestämning av vattenhalten skall vara den som anges i bilaga IV. Dock får medlemsstaterna också använda andra metoder baserade på principen enligt bilaga IV, metod ISO 712/1998 eller någon metod baserad på infraröd teknik. Vid tvist skall metoden i bilaga IV tillämpas.
- 3.3 Referensmetoden för bestämning av tanninhalten i sorghum skall vara ISO 9648/1988.
- 3.4 Referensmetoden för att fastställa om deg av vete är ickeklistrig och maskinbearbetningsbar skall vara den som anges i bilaga V.
- 3.5 Referensmetoden för att fastställa proteinnehållet i malda kärnor av vete skall vara den som International Association for Cereal Chemistry (ICC) godkänner, för vilken standarder fastställs enligt nr 105/2: "metod för bestämning av proteinnehållet i spannmål och spannmålsprodukter".

Medlemsstaterna får även använda andra metoder. De skall i så fall för kommissionen först kunna visa att ICC intygat att dessa metoder ger likvärdiga resultat.
- 3.6 Zeleny-talet för malda kärnor av vete skall fastställas enligt ISO 5529/1992.
- 3.7 Bestämning av falltal enligt Hagberg (amylasaktivitetstest) skall göras enligt ISO 3093/1982.
- 3.8 Referensmetoden för att fastställa om durumvete har glasaktigt utseende skall vara den som anges i bilaga VI.
- 3.9 Referensmetoden för att fastställa rymdvikten skall vara ISO 7971/2 :1995.

Artikel 4

1. För att vara giltigt skall varje erbjudande som avser försäljning till intervention lämnas på en av interventionsorganet utfärdad blankett och innehålla följande:

- a) Anbudsgivarens namn.
- b) Vilket spannmålsslag som erbjuds.
- c) Platsen där den erbjudna spannmålen lagras.
- d) Den erbjudna spannmålens kvantitet, huvudsakliga egenskaper och skördeår.
- e) Vilken interventionsort som anbudet avser.

På blanketten skall det även intygas att produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen eller, i det fall spannmål godkänns för intervention på särskilda villkor beroende på produktionsområde, skall uppgift lämnas om i vilken region det är producerat.

Interventionsorganet får emellertid även godta anbud som lämnas i någon annan skriftlig form, som via telekommunikation, under förutsättning att samtliga uppgifter som skall lämnas på den blankett som avses i föregående stycke finns medtagna.

Utan att det påverkar giltigheten från inlämningsdagen för ett anbud enligt tredje stycket, får medlemsstaterna begära att anbudet följs av att den blankett som avses i första stycket insänds eller direkt överlämnas till behörigt organ.

2. Om ett erbjudande inte är giltigt skall interventionsorganet underrätta den berörda aktören inom fem arbetsdagar efter det att erbjudandet mottagits.
3. Om ett erbjudande godtas skall aktörerna snarast möjligt underrättas om vid vilket lager spannmålen skall övertas samt om tidsplanen för leverans.

Interventionsorganet får ändra denna tidsplan på begäran av anbudsgivaren eller lagerhållaren.

Slutleverans skall göras innan utgången av den fjärde månaden efter den månad då anbudet mottogs, dock senast den 1 juli i Spanien, Grekland, Italien och Portugal, och den 31 juli i övriga medlemsstater.

Artikel 5

1. Vad avser produkter som levereras till interventionslagret skall den erbjudna spannmålen övertas av interventionsorganet först när interventionsorganet eller dess representant har fastställt hela partiets kvantitet samt minimiegenskaper enligt bilagan.

2. Kvalitetsegenskaperna skall fastställas på grundval av ett prov som är representativt för det erbjudna partiet och som består av stickprover varav ett skall tas från varje leverans, dock minst ett prov per 60 ton.

3. Leveransen skall vägas in i närvaro av anbudsgivaren och en i förhållande till anbudsgivaren oberoende representant för interventionsorganet.

Representanten för interventionsorganet får även vara lagerhållare, varvid följande gäller:

a) Interventionsorganet skall inom 45 dagar efter övertagandet utföra en egen kontroll som minst inbegriper en volymkontroll. Eventuell skillnad mellan invägd kvantitet och den som beräknats med hjälp av volymkontrollmetoden får inte överstiga 5 %.

b) Om toleransgränsen inte överstigs skall lagerhållaren bära samtliga kostnader för kvantiteter som vid en senare vägning eventuellt kan saknas i förhållande till den vid övertagandet bokförda vikten.

c) Om toleransgränsen överstigs skall en vältning snarast göras. Om den fastställda vikten understiger den bokförda, skall lagerhållaren bära samtliga kostnader för vältningen, i annat fall skall medlemsstaten göra det.

4. Om spannmålen övertas vid det lager där den finns då anbudet lämnas, får kvantiteten fastställas utifrån lagerbokföringen, som skall uppfylla branschens och interventionsorganets krav samt följande villkor:

a) Av lagerbokföringen skall framgå den vikt som noterats vid vältning, fysiska kvalitetsegenskaper vid vägningstidpunkten, särskilt vattenhalt, eventuella förflyttningar samt utförda behandlingar. Vältningen får inte ha utförts för mer än tio månader sedan.

b) Lagerhållaren skall intyga att det erbjudna partiet i alla avseenden motsvarar uppgifterna i lagerbokföringen.

c) Kvalitetsegenskaperna som fastställts vid tidpunkten för vältning skall överensstämma med det representativa provets, bestående av de prover som interventionsorganet eller dess representant tagit minst en gång per 60 ton.

5. Om punkt 4 tillämpas gäller följande:

a) Den vikt som registreras skall vara densamma som införts i lagerbokföringen, vid behov justerad med hänsyn till eventuella skillnader mellan den vattenhalt och/eller den halt av andra orenheten (Schwartzbesatz) som noterats vid invältning och den halt som noterats för det representativa provet. En skillnad mellan halterna av andra orenheten får bara beaktas för att justera den vikt som införts i lagerbokföringen.

b) Interventionsorganet skall inom fyrtiofem dagar efter övertagandet utföra en egen kontroll som minst inbegriper en volymkontroll. Eventuell skillnad mellan invägd kvantitet och den som beräknats med hjälp av volymkontrollmetoden får inte överstiga 5 %.

c) Om toleransgränsen inte överstigs, skall lagerhållaren bära samtliga kostnader för kvantiteter som vid en senare vältning eventuellt kan saknas i förhållande till den vid övertagandet bokförda vikten.

d) Om toleransgränsen överstigs skall en vältning snarast göras. Om den därvid noterade vikten understiger den registrerade, skall lagerhållaren bära samtliga kostnader för vältningen, i annat fall skall EUGFJ göra det.

Artikel 6

Interventionsorganet ansvarar för att provernas fysiska och tekniska egenskaper analyseras inom 20 arbetsdagar från den dag då det representativa provet togs.

Om det av analyserna enligt föregående stycke framgår att den erbjudna spannmålen inte motsvarar den lägsta kvalitet som krävs för intervention, skall denna spannmål återtas på anbudsgivarens bekostnad. Anbudsgivaren skall även stå för samtliga uppkomna kostnader.

Anbudsgivaren skall stå för kostnaderna för

a) bestämning av tanninhalten i sorghum,

b) amylasaktivitetstest (Hagberg),

c) bestämning av proteininnehållet i durumvete och vete,

d) Zeleny-test,

e) test av maskinbearbetningsbarhet.

Vid tvist skall interventionsorganet återigen låta utföra de tester som behövs på spannmålen i fråga, varvid kostnaderna skall bäras av den förlorande parten.

Artikel 7

Interventionsorganet skall utfärda ett övertagandedokument för varje anbud, av vilket följande skall framgå:

a) Datum för kontroll av kvantitet och minimiegenskaper.

b) Levererad vikt.

c) Antalet prover som tagits för det representativa provet.

d) De konstaterade fysiska egenskaperna.

e) Det organ som ansvarar för analys av tekniska kriterier och för analysresultaten.

Dokumentet skall dateras och sändas till lagerhållaren för kontrasignering.

Artikel 8

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 2, skall anbudsgivaren erhålla ett pris motsvarande det interventionspris som avses i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 1766/92, som gäller en vara levererad till lager före lossning den dag som anges som den första leveransdagen i meddelandet om att den erbjudna spannmålen godkänns. Priset skall justeras med hänsyn till de pristillägg och prisavdrag som avses i artikel 9.

Vid leverans under en månad då uppköpspriset vid intervention understiger det uppköpspris som gällde den månad då erbjudandet lämnades, skall emellertid det sistnämnda priset gälla. För majs och sorghum som erbjuds under augusti och september skall bestämmelsen i detta stycke inte tillämpas.

2. När ett interventionsorgan mottagit ett anbud enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 1766/92, skall det besluta om var spannmålen skall övertas och om den första dagen för övertagandet.

Det är anbudsgivaren som skall bekosta transporten från det lager där varan vid anbudstillfället är lagrad till den interventionsort dit den på billigaste sätt skall transporteras.

Om den plats för övertagande som interventionsorganet fastställt inte överensstämmer med den interventionsort till vilken varan på billigaste sätt skall transporteras, skall interventionsorganet fastställa och även bekosta de extra transportkostnaderna. I så fall skall interventionsorganet fastställa de transportkostnader som avses i föregående stycke.

Om interventionsorganet i samråd med anbudsgivaren lagrar den övertagna varan i det lager där den vid anbudstillfället är lagrad, skall interventionspriset minskas med de kostnader som avses i föregående stycke andra meningen samt med kostnaderna för utlagring, vilka skall beräknas utifrån de omkostnader som faktiskt konstaterats i den berörda medlemsstaten.

3. Betalning skall erläggas mellan trettio och trettiofem dagar efter den i artikel 5 i den här förordningen angivna dagen för övertagande.

Artikel 9

Tillägg och avdrag, tillämpade på det pris som betalas till anbudsgivaren, skall uttryckas i euro per ton och tillämpas i förening, enligt de nedan föreskrivna beloppen:

- a) Om vattenhalten i spannmål som erbjuds till intervention understiger 14 %, skall tillägg göras enligt tabell I i bilaga VII. Om vattenhalten i spannmål som erbjuds till intervention överstiger 14 %, skall avdrag göras enligt tabell II i bilaga VII.
- b) Om rymdvikten för vete eller korn som erbjuds till intervention avviker från rymdvikten 76 kg/hl respektive 64 kg/hl, skall avdrag göras enligt tabell III i bilaga VII.
- c) Om andelen sönderslagna kärnor överstiger 3 % för durumvete, vete, råg och korn respektive 4 % för majs och sorghum, skall ett avdrag göras på 0,05 euro för varje ytterligare avvikelse på 0,1 procentenhet.
- d) Om andelen orenheter bestående av kärnor överstiger 2 % för durumvete, 3 % för råg, 4 % för majs och sorghum samt

5 % för vete och korn, skall ett avdrag göras på 0,05 euro för varje ytterligare avvikelse på 0,1 procentenhet.

- e) Om andelen grodda kärnor överstiger 2,5 %, skall ett avdrag göras på 0,05 euro för varje ytterligare avvikelse på 0,1 procentenhet.
- f) Om andelen andra orenheter (Schwarzbesatz) överstiger 0,5 % för durumvete och 1 % för vete, råg, korn, majs och sorghum, skall ett avdrag göras på 0,1 euro för varje ytterligare avvikelse på 0,1 procentenhet.
- g) Om för durumvete andelen mjöliga kärnor överstiger 20 %, skall ett avdrag göras på 0,2 euro för varje ytterligare avvikelse på 1 procentenhet eller del av 1 procentenhet.
- h) Om proteininnehållet i vete understiger 11,5 %, skall avdrag göras enligt tabell IV i bilaga VII.
- i) Om tanninhalten i sorghum som erbjuds till intervention överstiger 0,4 % av torrsubstansen, skall avdraget beräknas enligt den metod som anges i bilaga VIII.

Artikel 10

1. Aktörer som lagrar uppköpta produkter för interventionsorganets räkning skall regelbundet kontrollera produkternas skick och att de är intakta och skall utan dröjsmål underrätta organet om eventuella problem i detta hänseende.

2. Interventionsorganet skall minst en gång om året kontrollera den lagrade produktens kvalitet. Prover för detta ändamål får tas i samband med den årliga inventeringen som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EG) nr 2148/96.

Artikel 11

Interventionsorganen skall vid behov fastställa kompletterande förfaranden och villkor för övertagande som är förenliga med denna förordning för att ta hänsyn till särskilda förhållanden i berörd medlemsstat. De får bl.a. begära periodiska lagerrapporter.

Artikel 12

Förordningarna (EEG) nr 689/92 och (EEG) nr 1908/84 upphävs från och med den 1 juli 2000.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

	Durumvete	Vete	Råg	Korn	Majs	Sorghum
A. Maximal vattenhalt	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %
B. Högsta tillåtna andel som inte är basspannmål av felfri kvalitet, varav:	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Sönderslagna kärnor	6 %	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %
2. Orenheter bestående av kärnor (andra än de som avges i punkt 3), varav:	5 %	7 %	5 %	12 %	5 %	5 %
a) Skruppna kärnor					—	—
b) Främmande spannmålsslag	3 %			} 5 %		
c) Kärnor angripna av skadedjur						
d) Kärnor med missfärgat groddanlag			—	—	—	—
e) Kärnor värmeskadade vid torkning	0,50 %	0,50 %	1,5 %	3 %	3 %	3 %
3. Fläckiga och/eller mögelangripna kärnor, varav:	5 %	—	—	—	—	—
— Mögelangripna kärnor	1,5 %	—	—	—	—	—
4. Grodda kärnor	4 %	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
5. Andra orenheter (Schwarzbesatz), varav:	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
a) Ogräsfrö:						
— skadliga	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— annat						
b) Skadade kärnor:						
— kärnor som förstörts genom spontan upphettning eller alltför kraftig torkning	0,05 %	0,05 %				
— annat						
c) Främmande beståndsdelar						
d) Skal						
e) Mjöldrygor	0,05 %	0,05 %	0,05 %	—	—	—
f) Skämnda kärnor			—	—	—	—
g) Döda insekter och insektsdelar						
C. Högsta procentandel möjliga kärnor, helt eller delvis	27 %	—	—	—	—	—
D. Högsta tanninhalt ⁽¹⁾	—	—	—	—	—	1 %
E. Lägsta rymdvikt (kg/hl)	78	73	70	62	—	—

	Durumvete	Vete	Råg	Korn	Majs	Sorghum
F. Lägsta proteininnehåll ⁽¹⁾ :						
— Regleringsår 2000/01	11,5 %	10 %	—	—	—	—
— Regleringsår 2001/02	11,5 %	10,3 %	—	—	—	—
— Regleringsår 2002/03 och följande	11,5 %	10,5 %				
G. Lägsta falltal i sekunder (Hagberg)	220	220	120			
H. Lägsta Zeleny-värde	—	22	—	—	—	—

⁽¹⁾ I % av torrs substans.

BILAGA II

1. DEFINITION PÅ ANDRA BESTÅNDSDELAR ÄN BASSPANNMÅL AV FELFRI KVALITET

1.1 Sönderslagna kärnor

Alla kärnor på vilka endospermet delvis är frilagt skall betraktas som sönderslagna kärnor. Kärnor som skadats vid tröskning och kärnor från vilka grodden har avlägsnats hör också till denna grupp.

För majs förstås därmed kärnor eller delar av kärnor som rinner igenom en rundhålsikt med 4,5 mm håldiameter.

För sorghum förstås därmed kärnor eller delar av kärnor som rinner igenom en rundhålsikt med 1,8 mm håldiameter.

1.2 Orenheter bestående av kärnor

a) *Skrumpna kärnor:*

Kärnor som sedan alla övriga beståndsdelar som anges i denna bilaga avlägsnats från provet skall betraktas som skruppna kärnor, om de passerar genom siktar med följande slitsbredd: vete 2,0 mm, råg 1,8 mm, durumvete 1,9 mm korn 2,2 mm.

Som undantag från denna definition skall med skruppna kärnor även förstås:

— korn från Finland och Sverige med en rymdvikt av minst 64 kilo/hl och som erbjuds till intervention i dessa medlemsstater, eller

— korn med en högsta vattenhalt av 12,5 %,

kärnor som, efter eliminering av alla andra beståndsdelar som anges i bilagan, kan passera genom en sikt med slitsbredden 2,0 mm.

Till denna grupp hör vidare frostsadade och omogna (gröna) kärnor.

b) *Andra spannmål:*

Med andra spannmål avses alla kärnor som inte hör till det provtagna spannmålsslaget.

c) *Kärnor angripna av skadedjur:*

Till kärnor angripna av skadedjur räknas djurätta kärnor. Till denna grupp räknas även lusangripna kärnor.

d) *Kärnor med missfärgad grodd, fläckiga kärnor och mögelangripna kärnor:*

Kärnor med missfärgad grodd är kärnor med bruna till brunsvarta missfärgningar i skalet och i vilka grodden är normal och inte på väg att gro. För vete skall kärnor med missfärgad grodd inte beaktas förrän andelen överstiger 8 %.

För durumvete skall

— fläckiga kärnor anses vara kärnor med bruna till brunsvarta missfärgningar på annan plats än på själva grodden,

— mögelangripna kärnor anses vara kärnor vars fruktvägg är angripen av mycel av mögelsvamp, där kärnorna framstår som lätt skruppna, skrynkliga och har otydliga fläckar, oskarpa konturer och är rosa- eller vitfärgade.

e) *Kärnor värmeskadade vid torkning är kärnor som uppvisar yttre tecken på brändhet men som inte är skadade kärnor.*

1.3 Grodda kärnor

Med grodda kärnor avses kärnor i vilka rotanlaget eller bladanlaget tydligt kan urskiljas med blotta ögat. Vid bedömning av provets innehåll av grodda kärnor skall dock hänsyn tas till provets allmänna utseende. Vissa spannmålsslag, t.ex. durumvete, har utskjutande grodd och det skal som täcker grodden spricker när spannmålspartiet skakas. Dessa kärnor liknar grodda kärnor men skall inte räknas till denna grupp. Grodda kärnor är endast de kärnor där grodden har genomgått klart synliga förändringar, som gör det lätt att skilja den grodda kärnan från en normal kärna.

1.4 Andra orenheter (Schwartzbesatz)

a) Ogräsfrön

Ogräsfrön är frön av växter, även odlade, med undantag av spannmål. De omfattar frön som inte är värda att återvinna, frön som kan användas till djurfoder samt skadliga frön.

Som skadliga frön betraktas frön som är giftiga för djur och människor, frön som hindrar rensning och malning av spannmål samt frön som påverkar kvaliteten på bearbetade spannmålsprodukter.

b) Skadade kärnor

Som skadade kärnor betraktas kärnor som på grund av röta, mögel- eller bakterieangrepp eller andra orsaker blivit otjänliga som människoföda och, vad avser fodersäd, som djurfoder.

Till denna grupp hör också kärnor som skadats genom spontan upphettning eller alltför kraftig torkning. Dessa upphettade eller värmeskadade kärnor är fullt utvuxna kärnor vars skal har en gråbrun till svart färg, medan ett tvärsnitt av kärnan uppvisar en gulgrå till brunsvart färg.

Kärnor som angripits av vetemygga skall endast betraktas som skadade kärnor, om mer än hälften av kärnans yta har en grå till svart färg till följd av sekundära svampangrepp. Om missfärgningen täcker mindre än halva kärnans yta, skall kärnan räknas till kärnor angripna av skadedjur.

c) Främmande beståndsdelar

Som främmande beståndsdelar skall betraktas alla de beståndsdelar i ett spannmålsprov som kvarhålls av en sikt med 3,5 mm slitsbredd (med undantag av kärnor av andra spannmål och särskilt stora kärnor av basspannmål) samt de beståndsdelar som passerar genom en sikt med 1,0 mm slitsbredd. I denna grupp ingår även stenar, sand, delar av halmstrån och andra orenheter i proven som passerar genom en sikt med 3,5 mm slitsbredd och som kvarhålls av en sikt med 1,0 mm slitsbredd.

Denna definition gäller inte för majs. För majs gäller att alla de beståndsdelar i ett prov som passerar genom en sikt med 1 mm slitsbredd samt alla främmande beståndsdelar som nämnts i föregående stycke skall betraktas som främmande beståndsdelar.

d) Skal (för majs: delar av kolvar).

e) Mjöldrygor.

f) Skämnda kärnor.

g) Döda insekter och insektsdelar.

1.5 Levande skadedjur

1.6 Mjöligen kärnor

Som mjöligen kärnor av durumvete betraktas kärnor vars skal inte kan anses som alltigenom glasaktigt.

2. BESTÅNDSDELAR SOM PER SÄDESLAG INGÅR I DEFINITIONEN PÅ ORENHETER

2.1 Durumvete

Som orenheter bestående av kärnor skall betraktas skrupna kärnor, kärnor av andra spannmålslag, kärnor angripna av skadedjur, kärnor med missfärgad grodd, fläckiga eller mögelangripna kärnor och kärnor som värmeskadats vid torkning.

Som andra orenheter skall betraktas ogräsfrö, skadade kärnor, främmande beståndsdelar, skal, mjöldrygor, skämnda kärnor, döda insekter och insektsdelar.

2.2 Vete

Som orenheter bestående av kärnor skall betraktas skrupna kärnor, kärnor av andra spannmål, kärnor angripna av skadedjur, kärnor med missfärgad grodd och kärnor som värmeskadats vid torkning.

Som andra orenheter skall betraktas ogräsfrö, skadade kärnor, främmande beståndsdelar, skal, mjöldrygor, skämnda kärnor, döda insekter och insektsdelar.

2.3 Råg

Som orenheter bestående av kärnor skall betraktas skruppna kärnor, kärnor av andra spannmål, kärnor angripna av skadedjur och kärnor som värmeskadats vid torkning.

Som andra orenheter skall betraktas ogräsfrö, skadade kärnor, främmande beståndsdelar, skal, mjöldrygor, döda insekter och insektsdelar.

2.4 Korn

Som orenheter bestående av kärnor skall betraktas skruppna kärnor, kärnor av andra spannmål, kärnor angripna av skadedjur och kärnor som värmeskadats vid torkning.

Som andra orenheter skall betraktas ogräsfrö, skadade kärnor, främmande beståndsdelar, skal, döda insekter och insektsdelar.

2.5 Majs

Som orenheter bestående av kärnor skall betraktas kärnor av andra spannmål, kärnor angripna av skadedjur och vid torkning värmeskadade kärnor.

För detta spannmålsslag skall som främmande beståndsdelar betraktas alla beståndsdelar i ett prov som passerar genom en sikt med 1,0 mm slitsbredd.

Som andra orenheter skall betraktas ogräsfrö, skadade kärnor, främmande beståndsdelar, skal, döda insekter och insektsdelar.

2.6 Sorghum

Som orenheter bestående av kärnor skall betraktas kärnor av andra spannmål, kärnor angripna av skadedjur och vid torkning värmeskadade kärnor.

Som andra orenheter skall betraktas ogräsfrö, skadade kärnor, främmande beståndsdelar, skal, döda insekter och insektsdelar.

BILAGA III

REFERENSMETOD FÖR BESTÄMNING AV ANDRA BESTÅNDSDELAR ÄN BASSPANNMÅL AV FELFRI KVALITET

1. För vete, durumvete, råg och korn, siktas ett genomsnittsprov om 250 g genom två siktar med 3,5 mm respektive 1 mm slitsbredd, i båda fallen under en halv minut.

För att säkerställa en konstant siktning är det lämpligt att använda en mekanisk sikt, t.ex. ett skakbord med påmonterade siktar.

De beståndsdelar som kvarhålls av sikten med 3,5 mm slitsbredd och de som passerar genom sikten med 1,0 mm slitsbredd skall vägas tillsammans och betraktas som främmande beståndsdelar. Om de beståndsdelar som kvarhålls av sikten med 3,5 mm slitsbredd omfattar delar som hör till gruppen "andra spannmål" eller särskilt stora kärnor av basspannmålen, skall dessa delar eller kärnor återföras till det siktade provet. Under siktningen genom sikten med 1,0 mm slitsbredd skall förekomst av levande skadedjur noggrant kontrolleras.

Från det siktade provet uttages med hjälp av en provdelare ett prov om 50 till 100 g. Detta delprov skall vägas.

Därefter sprids delprovet ut på ett bord med hjälp av en pincett eller en hornspatel och sönderslagna kärnor, andra spannmål, grodda kärnor, kärnor angripna av skadedjur, frostsadade kärnor, kärnor med missfärgad grodd, fläckiga kärnor, ogräsfrö, mjöldrygor, skadade kärnor, skämda kärnor, skal, levande skadedjur och döda insekter avlägsnas.

Om delprovet innehåller kärnor som fortfarande har skal skall dessa skalas för hand och de därvid erhållna skalens betraktas som delar av skal. Stenar, sand och delar av halmstrån skall betraktas som främmande beståndsdelar.

Delprovet skall siktas under en halv minut i en sikt med slitsbredden 2,0 mm för vete, 1,8 mm för råg, 1,9 mm för durumvete och 2,2 mm för korn. Beståndsdelar som passerar genom denna sikt skall betraktas som skruppna kärnor. Frostskadade samt omogna gröna kärnor hör till gruppen skruppna kärnor.

2. Ett genomsnittsprov om 500 g för majs och 250 g för sorghum skakas under en halv minut i en sikt med 1,0 mm slitsbredd. Kontrollera om levande skadedjur eller döda insekter förekommer.

Från de beståndsdelar som kvarhålls av sikten med 1,0 mm slitsbredd avlägsnas med hjälp av en pincett eller en hornspatel stenar, sand, delar av halmstrån och andra främmande beståndsdelar.

De på detta sätt avlägsnade orenheterna återförs till de beståndsdelar som passerat genom sikten med 1,0 mm slitsbredd och dessa vägs tillsammans.

Med hjälp av en provdelare tas från det siktade provet ut ett delprov om 100 till 200 g vad avser majs och 25 till 50 g vad avser sorghum. Väg detta delprov. Sprid ut provet i ett tunt lager på ett bord. Med hjälp av en pincett eller hornspatel avlägsnas delar av andra spannmål, kärnor angripna av skadedjur, frostsadade kärnor, grodda kärnor, ogräsfrö, skadade kärnor, skal, levande skadedjur och döda insekter.

Sikta därefter detta delprov genom en rundhålssikt med 4,5 mm håldiameter för majs och 1,8 mm för sorghum. Beståndsdelar som passerar genom denna sikt skall betraktas som sönderslagna kärnor.

3. De grupper av andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet, som bestäms enligt de metoder som anges i punkterna 1 och 2, skall vägas så exakt som möjligt med en noggrannhet på 0,01 g och beräknas som procentandelar av genomsnittsprovet. De uppgifter som lämnas i analysrapporten skall anges med en noggrannhet på 0,1 %. Kontrollera om levande skadedjur förekommer.

I princip skall två analyser genomföras för varje prov. Vad avser summan av de ovannämnda beståndsdelarna får dessa analyser inte avvika från varandra med mer än 10 %.

4. Vid de metoder som anges i punkterna 1, 2 och 3 skall följande apparatur användas:

a) Provdellare, t.ex. en konisk eller räfflad provdellare.

b) Precisions- och probervåg.

c) Siktar med en slitsbredd på 1,0 mm, 1,8 mm, 1,9 mm, 2,0 mm, 2,2 mm och 3,5 mm samt rundhålssiktar med en håldiameter på 1,8 mm och 4,5 mm. Siktarna kan eventuellt monteras på ett skakbord.

BILAGA IV

REFERENSMETOD FÖR BESTÄMNING AV VATTENHALT

1. Princip

Produkten torkas vid en temperatur på 130–133 °C vid normalt atmosfärtryck under en i förhållande till partiklarnas storlek passande tidsrymd.

2. Tillämpningsområde

Denna torkningsmetod gäller för krossad spannmål, varav minst 50 % passerar genom en sikt med en maskvidd på 0,5 mm och högst 10 % kvarhålls av en rundhållsikt med 1,0 mm håldiameter. Metoden används även för mjöl.

3. Apparatur

Precisionsvåg.

En kross gjord av ett material som inte suger upp fukt, är lätt att rengöra, gör det möjligt att genomföra krossningen snabbt och likformigt utan alltför kraftig uppvärmning, så långt möjligt begränsar kontakten med omgivande luft och uppfyller de krav som anges i punkt 2 (t.ex. en avtagbar valskvarn).

Behållare av korrosionsbeständig metall eller glas, försedd med ett slipat lock. Arbetsytan skall vara sådan att det är möjligt att fördela provet med 0,3 g/cm².

Eluppvärmt isothermiskt värmeskåp, inställt på en temperatur på 130–133 °C ⁽¹⁾, med tillräcklig ventilation ⁽²⁾.

Exsickator med en tjock och perforerad platta av metall eller eventuellt porslin, innehållande ett effektivt torkmedel.

4. Metod

Torkning

I det på förhand vägda kärlet uppvägs med en noggrannhet på 1 mg ca 5 g av den krossade småkärniga spannmålen eller 8 g av den krossade majs. Placera kärlet och locket i ett torkskåp uppvärmt till 130–133 °C. För att förhindra att värmeskåpets temperatur faller för mycket, skall behållaren ställas in så snabbt som möjligt. Sedan torkskåpet åter har uppnått en temperatur på 130–133 °C torkas småkärnig spannmål under två timmar och majs under fyra timmar. Tag ut kärlet ur torkskåpet, sätt snabbt på locket, låt det svalna under 30 till 45 minuter i en exsickator och väg det sedan (med en noggrannhet på 1 mg).

5. Beräkningsmetod och formler

E = provets ursprungliga vikt i gram,

M = provets vikt i gram efter beredning,

M' = provets vikt i gram efter krossning,

m = provets vikt i gram efter torkning.

Produktens vattenhalt, uttryckt i procent är lika med:

— utan föregående beredning $(E - m) \times 100/E$

— med föregående beredning $[(M' - m)M/M' + E - M] \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$.

Minst två analyser skall genomföras.

6. Upprepning

Skilnaden mellan de värden som erhålls vid två bestämningar, som utförs samtidigt eller i snabb följd av samma laborant, får inte överstiga 0,15 g vatten per 100 g prov. Om detta värde överskrider skall bestämningarna upprepas.

⁽¹⁾ Lufttemperaturen i värmeskåpet.

⁽²⁾ Värmeskåpet skall ha en sådan värmekapacitet att det när det är förinställt på 130–133 °C, kan återuppnå denna temperatur på mindre än 45 minuter, sedan största möjliga antal prover samtidigt har placerats i värmeskåpet för torkning.

Ventilationen skall vara av sådan art att när alla prover av småkärnig spannmål (vete, durumvete, korn, sorghum och råg) som skåpet rymmer torkas under två timmar, eller fyra timmar för majs, skall för prover av gryn eller eventuellt majs de resultat som uppnås vid torkning under två timmar inte skilja mer än 0,15 % från de resultat som uppnås vid torkning under tre timmar för småkärnig spannmål, eller fem timmar för majs.

BILAGA V

METOD FÖR ATT FASTSTÄLLA OM DEG AV VETE ÄR ICKE-KLISTRIG OCH MASKINBEARBETNINGSBAR**1. Titel**

Metod för provbakning av vete.

2. Användningsområde

Metoden används för mjöl, framställt i laboratoriekvarn för framställning av jästbröd.

3. Princip

En deg görs av mjöl, vatten, jäst, salt och socker i en särskild knådmaskin. Efter delning och ältning får degstyckena vila i 30 min. De formas, placeras på bakplåtar och bakas sedan. Degens beskaffenhet bedöms. Brödets volym och höjd mäts.

4. Ingredienser**4.1 Jäst**

Aktiv torrjäst av *Saccharomyces cerevisiae*, av typen DHW-Hamburg-Wansbeck, eller en produkt med motsvarande egenskaper.

4.2 Vattenledningsvatten**4.3 Socker-salt-askorbinsyralösning**

Lös upp $30 \pm 0,5$ g natriumklorid (handelskvalitet), $30 \pm 0,5$ g socker (handelskvalitet) och $0,040 \pm 0,001$ g askorbinsyra i 800 ± 5 g vatten. Bered färsk lösning varje dag.

4.4 Sockerlösning

Lös upp $5 \pm 0,1$ g sackaros (handelskvalitet) i 95 ± 1 g vatten. Bered färsk lösning varje dag.

4.5 Enzymaktivt maltmjöl

Handelskvalitet.

5. Utrustning och apparatur**5.1 Bakrum**

Där temperaturen kan hållas mellan 22 och 25 °C.

5.2 Kylskåp

Som kan hålla en temperatur på 4 ± 2 °C.

5.3 Våg

Maximal belastning 2 kg, noggrannhet 2 g.

5.4 Våg

Maximal belastning 0,5 kg, noggrannhet 0,1 g.

5.5 Analysvåg

Noggrannhet $0,1 \times 10^{-3}$ g.

5.6 Knådmaskin

Stephan UMTA 10 med knådarknådmold modell "Detmold" (Stephan Söhne GmbH) eller liknande utrustning med motsvarande egenskaper.

5.7 Jäsningsskåp

Som kan hålla en temperatur på 30 ± 1 °C.

5.8 Öppna plastlådor

Tillverkade av polymetylmetakrylat (Plexiglas, Perspex). Invändigt mått 25×25 cm, höjd 15 cm, vägg tjocklek $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.9 Fyrkantiga plastplattor

Tillverkade av polymetylmetakrylat (Plexiglas, Perspex). Minst 30×30 cm, tjocklek $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.10 Rundrivare

Rundrivare Brabender ball homogeniser (Brabender OHG) eller liknande utrustning med motsvarande egenskaper.

6. Provtagning

Enligt ICC-standard nr 101.

7. Förfarande**7.1 Bestämning av vattenbindande förmåga**

Bestäm den vattenbindande förmågan enligt ICC-standard nr 115/1.

7.2 Bestämning av tillsättning av maltmjöl

Bestäm mjölets falltal enligt ISO 3093/1982. Om falltalet är högre än 250, bestäm med hjälp av en rad mjölblandningar med stigande andel maltmjöl den kvantitet maltmjöl som behöver tillsättas för att ett falltal på 200–250 skall erhållas (4.5). Om falltalet är lägre än 250 behöver inget maltmjöl tillsättas.

7.3 Reaktivering av aktiv torrjäst

Justera sockerlösningens (4.4) temperatur till 35 ± 1 °C. Häll en vikt del av den aktiva torrjästen i fyra vikt delar av den tempererade sockerlösningen. Skaka inte. Vid behov, rör försiktigt.

Låt stå i 10 ± 1 min. Skaka därefter om tills en homogen suspension erhålls. Använd denna suspension inom 10 min.

7.4 Temperaturjustering av mjöl och degvätska

Mjölets och vattnets temperatur skall vara sådan att degen efter knådning har en temperatur på 27 ± 1 °C.

7.5 Degsammansättning

Väg med en noggrannhet av 2 g upp $10 y/3$ g mjöl med föreliggande vattenhalt (motsvarande 1 kg mjöl med 14 % vattenhalt), där y är den mjölkvantitet som används i farinograftestet (se ICC-standard nr 115, punkt 9.1). Väg med en noggrannhet av 0,2 g upp den kvantitet maltmjöl som krävs för att erhålla ett falltal i området 200–250 (7.2).

Väg upp 430 ± 5 g socker-salt-askorbinsyralösning (4.3) och tillsätt vatten till en sammanlagd vikt av $(x - 9) 10 y/3$ g, x (se 10.2), där x är den kvantitet vatten som används i farinograftestet (se ICC-standard nr 115, punkt 9.1). Denna sammanlagda vikt (normalt mellan 450 och 650 g) skall invägas med noggrannhet av 1,5 g.

Väg upp 90 ± 1 g jästsuspension (7.3).

Notera degens sammanlagda vikt (P), som är summan av vikten av mjöl, socker-salt-askorbinsyralösning plus vatten, jästsuspension och maltmjöl.

7.6 Knådning

Före start tempereras knådmaskinen med hjälp av en lämplig kvantitet ljummet vatten till 27 ± 1 °C.

Häll sedan de flytande ingredienserna i knådmaskinen och strö mjölet och maltmjölet överst.

Starta knådmaskinen (hastighet 1, 1 400 varv/min) och låt den gå i 60 sekunder. 20 sekunder efter det att knådningen påbörjats vänds skrapan som sitter i locket till knådmaskinens skål två varv.

Mät degens temperatur. Om den inte ligger i intervallet 26–28 °C, kasta degen och knåda en ny efter det att ingrediensernas temperatur har justerats.

Bedöm degens beskaffenhet med hjälp av något av följande uttryck:

- Icke-klistrig och maskinbearbetningsbar.
- Klistrig och inte maskinbearbetningsbar. För att den ska anses vara "icke-klistrig och maskinbearbetningsbar" efter knådningen, skall degen utgöra en sammanhängande massa som knappt klibbar fast vid knådmaskinens skål och knådarms. Degen skall kunna samlas ihop för hand och tas ur knådmaskinens skål i en enda rörelse utan betydande förluster.

7.7 Delning och ältning

Väg med en noggrannhet av 2 g upp tre degstycken enligt följande formel:

$p = 0,25 P$, där:

p = det uppvägda degstyckets vikt

P = degens totala vikt.

Älta omedelbart degstyckena i 15 sekunder i rundrivaren (5.10) och lägg dem under 30 ± 2 min på de fyrkantiga plastplattorna (5.9), täckta av de uppochnervända plastlådorna (5.8) i jäsningssskåpet (5.7).

Strö inte över mjöl.

7.8 Formning

För över degstyckena på plastplattorna, fortfarande täckta av de uppochnervända lådorna, till rundrivaren (5.10) och älta varje degstycke på nytt i 15 sekunder. Ta inte av den täckande plastlådan från något degstycke. Notera degens beskaffenhet igen med hjälp av något av följande uttryck:

- Icke-klistrig och maskinbearbetningsbar.
- Klistrig och inte maskinbearbetningsbar.

För att den ska anses vara "icke-klistrig och maskinbearbetningsbar" skall degen knappt eller inte alls klibba fast vid sidorna i rundrivarens kammare, så att den när maskinen arbetar, fritt kan rotera runt sig själv och forma en regelbunden boll. Efter ältningen skall degen inte klibba fast vid sidorna i rundrivarens kammare när locket till kammaren lyfts av.

(7.9; 7.10; 8.)

9. Testrapport

I testrapporten skall anges

- degens beskaffenhet efter knådning och vid formning,
- mjölets falltal utan tillsats av maltmjöl,
- eventuella avvikelser från det normala som observeras.

Där skall vidare anges

- vilken metod som har använts,
- alla närmare upplysningar som är nödvändiga för att identifiera provet.

10. Allmänna anmärkningar

10.1

10.2 Formeln för beräkning av mängden degvätska baseras på följande:

Tillsättning av x ml vatten till en mjölmängd som motsvarar 300 g mjöl med en vattenhalt på 14 % ger den önskade konsistensen. Då 1 kg mjöl (14 % vattenhalt) används vid baktestet, men x baseras på 300 g mjöl, behövs det för baktestet x g dividerat med 3 och multiplicerat med 10 g vatten, alltså $10 x/3$ g.

430 g socker-salt-askorbinsyralösning innehåller 15 g salt och 15 g socker. Dessa 430 g lösning ingår i degvätskan. För att tillsätta $10 \frac{x}{3}$ g vatten till degen skall $(10 \frac{x}{3} + 30)$ g degvätska tillsättas, bestående av 430 g socker-salt-askorbinsyralösning och extra vatten.

Även om en del av det vatten som tillsätts med jästsuspensionen absorberas av jästen, innehåller denna suspension även "fritt" vatten. Det anses uppskattningsvis att 90 g jästsuspension innehåller 60 g "fritt" vatten. Mängden degvätska skall justeras för dessa 60 g fritt vatten i jästsuspensionen, så att $(10 \frac{x}{3} + 30) - 60$ g slutligen tillsätts. Detta kan skrivas om på följande sätt: $(10 \frac{x}{3} + 30) - 60 = 10 \frac{x}{3} - 30 = (\frac{x}{3} - 3) \cdot 10 = (x - 9) \cdot \frac{10}{3}$, vilket motsvarar formeln i 7.5. Om t.ex. vattentillsatsen x i farinograftestet bestämdes till 165 ml, skall detta värde sättas in i formeln så att det till 430 g socker-salt-askorbinsyralösning tillsätts en total mängd vatten av:

$$(165 - 9) \cdot \frac{10}{3} = 156 \times \frac{10}{3} = 520 \text{ g}$$

- 10.3 Denna metod är inte direkt användbar för vete. Följande förfarande skall användas för bestämning av vetes bakegenskaper:

Rensa vetet och bestäm det rensade vetets vattenhalt. Om vattenhalten ligger inom området 15,0 – 16,0 %, temperera inte vetet. Om vattenhalten inte ligger inom detta område, justera vattenhalten till $15,5 \pm 0,5$ %, minst tre timmar före malningen.

Mal vetet till mjöl med hjälp av en laboratoriekvarn Bühler MLU 202 eller Brabender Quadrumat Senior eller liknande utrustning med motsvarande egenskaper.

Välj ett malningsförfarande som ger ett mjöl med en utmalningsgrad på minst 72 %, och ett askinnehåll på 0,50 till 0,60 % beräknat på torrsubstansen.

Bestäm mjölets askinnehåll enligt bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 (EGT L 147, 30.6.1995, s. 7) och vattenhalten i den här förordningen. Beräkna utmalningsgraden med hjälp av följande ekvation:

$$E = \left[\frac{(100 - f) \cdot F}{(100 - w) \cdot W} \right] \times 100 \%$$

där:

E = utmalningsgrad,

f = mjölets vattenhalt,

w = vetets vattenhalt,

F = den framställda mjölmängden med vattenhalten f,

W = den malda vetemängden med vattenhalten w.

Anm.: Upplysningar om de ingredienser och den utrustning som skall användas finns i dokument T/77.300 av den 31 mars 1977 från Instituut voor Graan, Meel en Brood, TNO – Postbus 15, Wageningen (Nederländerna).

BILAGA VI

BESTÄMNING AV GRADEN AV FÖRLORAT GLASAKTIGT UTSEENDE MED HJÄLP AV POHLS KÄRNSKÄRARE**1. Princip**

Endast en del av provet används för bestämning av den andel kärnor som helt eller delvis förlorat sitt glasaktiga utseende. Kärnorna skärs itu med hjälp av Pohls kärnskärare.

2. Utrustning och apparatur

- Pohls kärnskärare eller motsvarande utrustning,
- pincetter, skalpell.
- bricka eller fat.

3. Förfarande

- a) Bestämning görs av ett prov om 100 g, sedan andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet har avlägsnats.
- b) Sprid ut provet på en bricka och blanda väl.
- c) Sätt in en platta i kärnskäraren och sprid ut en handfull kärnor på gallret. Knacka kraftigt så att endast en kärna ligger i varje hål. Sänk den rörliga delen så att kärnorna hålls på plats och skär sedan itu dem.
- d) Förbered plattor så att minst 600 kärnor skärs itu.
- e) Räkna antalet kärnor som helt eller delvis har förlorat sitt glasaktiga utseende (mjöliga).
- f) Beräkna den procentuella andelen kärnor som helt eller delvis har förlorat sitt glasaktiga utseende (mjöliga).

4. Resultatangivelse

I = vikten i gram av andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet, och

M = den procentuella andelen rensade kärnor som helt eller delvis har förlorat sitt glasaktiga utseende (mjöliga),

5. Resultat

Den procentuella andelen kärnor som helt eller delvis förlorat sitt glasaktiga utseende (mjöliga) i arbetsprovet

$$[M \times (100 - I)] / 100 = \dots$$

BILAGA VII

TABELL I

Tillägg för vattenhalt

Vattenhalt (%)	Tillägg (EUR/ton)
13,4	0,1
13,3	0,2
13,2	0,3
13,1	0,4
13,0	0,5
12,9	0,6
12,8	0,7
12,7	0,8
12,6	0,9
12,5	1,0
12,4	1,1
12,3	1,2
12,2	1,3
12,1	1,4
12,0	1,5
11,9	1,6
11,8	1,7
11,7	1,8
11,6	1,9
11,5	2,0
11,4	2,1
11,3	2,2
11,2	2,3
11,1	2,4
11,0	2,5
10,9	2,6
10,8	2,7
10,7	2,8
10,6	2,9
10,5	3,0
10,4	3,1
10,3	3,2
10,2	3,3
10,1	3,4
10,0	3,5

TABELL II

Avdrag för vattenhalt

Vattenhalt (%)	Avdrag (EUR/ton)
14,5	1,0
14,4	0,8
14,3	0,6
14,2	0,4
14,1	0,2

TABELL III

Avdrag för rymdvikt

Spannmål	Rymdvikt kg/hl	Prisavdrag (EUR/ton)
Vete	mindre än 76 till 75	0,5
	mindre än 75 till 74	1,0
	mindre än 74 till 73	1,5
Korn	mindre än 64,0 till 62,0	1,0

TABELL IV

Avdrag för proteininnehåll

(EUR/ton)

Proteininnehåll ⁽¹⁾ (N × 5,7)	Regleringsår 2000/2001	Regleringsår 2001/2002	Regleringsår 2002/2003 och följande
mindre än 11,5 till 11,0	1,5	2,0	2,5
mindre än 11,0 till 10,5	3,0	4,0	5
mindre än 10,5 till 10,3	5,0	5,0	
mindre än 10,3 till 10,0	5,0		

⁽¹⁾ I % av torrs substans.

BILAGA VIII

Metod för hur interventionsorganen skall beräkna prisavdrag för sorghum1. *Grunddata*

P = stickprovets tanninhalt uttryckt som procentandel av torrsubstans,

0,4 % = lägsta tanninhalt för tillämpning av prisavdrag,

11 % ⁽¹⁾ = avdrag motsvarande 1 % tannin i torrsubstans.

2. *Metod för avdragsberäkning*

Det avdrag (i euro) som görs på interventionspriset skall beräknas med hjälp av följande formel:

$$11 (P - 0,40)$$

⁽¹⁾ Avdrag som funktion av tanninhalten i 1 000 g torrsubstans:

- a) Omsättbar energi för fjäderfän i 1 000 g torrsubstans av sorghum, med en teoretisk tanninhalt av 0 %: 3 917 kcal.
- b) Minskning av omsättbar energi för fjäderfän, per ökad tanninhalt, avseende 1 000 g torrsubstans av sorghum: 419 kcal.
- c) Skillnaden mellan maximal tanninhalt i sorghum som övertagits för intervention och tanninhalten i sorghum av standardkvalitet:
 $1,0 - 0,30 = 0,70$
- d) Skillnaden i procent mellan omsättbar energi för fjäderfän avseende sorghum med en tanninhalt av 1,0 % och tanninhalten i sorghum av standardkvalitet (0,30 %)

$$100 - \left(\frac{3\,917 - (419 \times 1,0)}{3\,917 - (419 \times 0,30)} \times 100 \right) = 7,74 \%$$

- e) Avdrag motsvarande en tanninhalt på 1 % i torrsubstans och överstigande 0,30 %

$$\frac{7,74}{0,70} = 11 \text{ EUR}$$

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 april 2000

om ändring av beslut 95/124/EG om upprättande av förteckningen över godkända fiskodlingsanläggningar i Tyskland

[delgivet med nr K(2000) 994]

(Text av betydelse för EES)

(2000/302/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 98/45/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 6 i detta, och

av följande skäl:

- (1) För fiskodlingsanläggningar som är belägna i en icke godkänd zon med avseende på infektiös hematopoetisk nekros (IHN) och viral hemorragisk septikemi (VHS) kan medlemsstaterna erhålla status som godkänd anläggning som är fri från dessa fisksjukdomar.
- (2) Genom kommissionens beslut 95/124/EG ⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 2000/173/EG ⁽⁴⁾, upprättades en förteckning över godkända fiskodlingsanläggningar i Tyskland.
- (3) Tyskland har i skrivelser av den 17 september 1999 och av den 21 december 1999 till kommissionen anfört skäl för att vissa fiskodlingsanläggningar i Niedersachsen, Bayern och Baden-Württemberg skall beviljas status som godkänd anläggning belägen i en icke-godkänd zon, med avseende på IHN och VHS, samt framlagt de nationella bestämmelser som garanterar att reglerna för fortsatt godkännande följs.
- (4) Kommissionen och medlemsstaterna har granskat de skäl som anförts av Tyskland för varje anläggning.

(5) Det framgår av denna granskning att några av anläggningarna i fråga uppfyller kraven i artikel 6 i direktiv 91/67/EEG.

(6) Anläggningarna i fråga får därför beviljas status som godkänd anläggning belägen i en icke godkänd zon.

(7) Dessa anläggningar bör upptas i förteckningen över redan godkända anläggningar.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 95/124/EG skall ersättas med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 april 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 189, 3.7.1998, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 84, 14.4.1995, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 74.

BILAGA

I. ANLÄGGNINGAR I NIEDERSACHSEN

1. Jochen Moeller
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck	6. Volker Buchtmann
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
2. Versuchsgut Rellehausen der Universität Göttingen
(endast kläckningsanläggningen)
D-37586 Dassel	7. Sven Kramer
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
3. Dr. R. Rosengarten
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte	8. Hans-Peter Klusak
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle
4. Klaus Kröger
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme	9. F. Feuerhake
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden
5. Ingeborg Riggert-Schlumbohm
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega	

II. ANLÄGGNINGAR I THÜRINGEN

1. Firma Tautenhahn
D-98646 Trostadt	4. Fischzucht Kindelbrück GmbH
D-99638 Kindelbrück
2. Thüringer Forstamt Leinefelde
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde	
3. Fischzucht Salza GmbH
D-99734 Nordhausen-Salza	5. Reinhardt Strecker
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt

III. ANLÄGGNINGAR I BADEN-WÜRTTEMBERG

1. Heiner Feldmann
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf	10. Reinhard Lenz
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal
2. Walter Dietmayer
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen	11. Peter Hofer
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
3. Heiner Feldmann
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf	12. Stephan Hofer
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
4. Heiner Feldmann
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf	13. Stephan Hofer
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
5. Oliver Fricke
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2	14. Stephan Hofer
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
6. Peter Schmaus
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz	15. Hubert Schuppert
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
7. Josef Schnetz
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell	16. Johannes Dreier
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrachhofen
8. Erwin Steinhart
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen	17. Peter Störk
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
9. Hugo Strobel
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach	18. Erwin Steinhart
Geislingen/St
D-73312 Geislingen/St.

19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach
20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnus
D-72160 Horb-Diessen
21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöll GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kießleg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee
33. **Kreissportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D-88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albbruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
42. **Hans Fichböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
43. **Hans Fichböck**
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
45. **Kurt Englerth und Sohn GBR**
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
46. **A.J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee
47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee
48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
49. **Hans Klaiber**
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle
50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim

IV. ANLÄGGNINGAR I NORDRHEIN-WESTFALEN

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloß Holte-Stukenbrock
2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloß Holte-Stukenbrock
3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück
4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter

V. ANLÄGGNINGAR I BAYERN

1. **Gerstner Peter**

(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach

2. **Werner Ruf**

Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder

3. **Rogg**

Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION
av den 13 april 2000
om minskade koldioxidutsläpp från personbilar
(KAMA)

[delgivet med nr K(2000) 801]

(Text av betydelse för EES)

(2000/303/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION
UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 andra strecksatsen i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har lagt fram en gemenskapsstrategi för minskade koldioxidutsläpp från personbilar och förbättrad bränsleekonomi ⁽¹⁾.
- (2) I sina slutsatser av den 25 juni 1996 uppmanade rådet (miljö) kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra de viktigaste delarna i denna strategi.
- (3) Ett miljöavtal med bilindustrin är ett av huvudinslagen i gemenskapsstrategin. Både kommissionen och rådet anser att bilindustrin genom ett sådant avtal bör åläggas att stå för det största bidraget för att uppnå strategins övergripande mål som innebär ett högsta genomsnittligt utsläppsvärde för koldioxid på 120 g/km för nyregistrerade personbilar 2005, och senast 2010.
- (4) Den koreanska biltillverkarsammanslutningen (Korea Automobile Manufacturers Association – KAMA) har, med stöd från de biltillverkningsföretag som är medlemmar, antagit ett åtagande om minskade koldioxidutsläpp från nya personbilar (nedan kallat åtagandet).
- (5) Kommissionen är tillfreds med de utfästelser som KAMA gjort i sitt åtagande.
- (6) Kommissionen accepterar de förutsättningar som åtagandet vilar på, och den kommer tillsammans med KAMA att ta upp frågan till förnyat övervägande och i god tro samtycka till eventuella nödvändiga ändringar av åtagandet om förutsättningarna inte skulle hålla.
- (7) Åtagandet bygger på kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring

av rådets direktiv 93/12/EEG ⁽²⁾ fastän KAMA förväntar sig att den genomsnittliga bränslekväliteten på marknaden kommer att vara högre än dessa lagstiftningsmässiga krav.

- (8) Kommissionen och KAMA har kommit överens om att gemensamt övervaka uppfyllandet av åtagandet, de underliggande förutsättningarna samt viss annan utveckling.
- (9) Åtagandet omfattar en klausul om att inga ytterligare skatteåtgärder är nödvändiga för att KAMA skall kunna uppnå sina koldioxidmål. I åtagandet ifrågasätts inte gemenskapens eller medlemsstaternas behörighet på skatteområdet såsom förutses i strategin. Skatteåtgärdernas effekter kommer att utvärderas i samband med övervakningen av åtagandet.
- (10) Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett lagförslag om koldioxidutsläpp från personbilar om KAMA inte uppnår utsläppsmålet för 2009 enligt åtagandet eller inte gör tillräckliga framsteg mot detta mål (mätt mot delmålet för 2004 enligt åtagandet), och om kommissionen inte anser att detta beror på faktorer som ligger utanför KAMA:s kontroll.
- (11) Kommissionen har riktat liknande rekommendationer till europeiska ⁽³⁾ och japanska ⁽⁴⁾ biltillverkarsammanslutningar för att genomföra insatser för att minska koldioxidutsläppen som motsvarar åtagandet när det gäller deras försäljning inom gemenskapen.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemmarna i den koreanska biltillverkarsammanslutningen (Korea Automobile Manufacturers Association – KAMA) bör tillsammans, i första hand genom teknisk utveckling och därmed förenade marknadsförändringar nå ett utsläppsmål i fråga om koldioxid på 140 g/km, mätt i enlighet med kommissionens direktiv 93/116/EG ⁽⁵⁾, som i genomsnitt för de nya bilar som de säljer inom gemenskapen (kategori M₁ enligt definitionen i bilaga I till rådets direktiv 70/156/EEG ⁽⁶⁾) senast 2009. Innovativa fordon, som ersätter traditionella bilar och personbilar, och som inte släpper ut koldioxid eller som drivs med alternativa bränslen, kommer att tillgodoräknas för uppnåendet av utsläppsmålet även om de inte tillhör kategori M₁ eller för närvarande inte omfattas av direktiv 93/116/EG.

⁽²⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽³⁾ EGT L 40, 13.2.1999, s. 49.

⁽⁴⁾ Se sidan 57 i detta nummer av EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 329, 30.12.1993, s. 39.

⁽⁶⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽¹⁾ KOM(95) 689 slutlig, 20.12.1995.

Vid övervakningen av åtagandet bör KAMA samarbeta med kommissionen för att kartlägga effekterna av ändrade marknadsförhållanden som inte beror på teknisk utveckling.

2. KAMA bör år 2004 göra en bedömning av möjligheterna till ytterligare förbättringar vad gäller bränsleeffektivitet för att närma sig utsläppsmålet på 120 g/km koldioxid 2012.

3. Så snart som möjligt efter 2000 bör enskilda medlemmar i KAMA släppa ut bilmodeller på gemenskapsmarknaden med koldioxidutsläpp på 120 g/km eller mindre, mätt enligt direktiv 93/116/EG.

4. KAMA:s medlemmar bör göra sitt yttersta för att gemensamt uppnå delmålet 165–170 g/km koldioxid, mätt enligt direktiv 93/116/EG senast 2004.

5. KAMA bör samarbeta med kommissionen vid övervakningen av åtagandet.

Artikel 2

Denna rekommendation riktar sig till den koreanska biltillverkarsammanslutningen (Korea Automobile Manufacturers Association – KAMA).

Utfärdad i Bryssel den 13 april 2000.

På kommissionens vägnar

Margot WALLSTRÖM

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION
av den 13 april 2000
om minskade koldioxidutsläpp från personbilar
(JAMA)

[delgivet med nr K(2000) 803]

(Text av betydelse för EES)

(2000/304/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION
UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 andra strecksatsen i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har lagt fram en gemenskapsstrategi för minskade koldioxidutsläpp från personbilar och förbättrad bränsleekonomi ⁽¹⁾.
- (2) I sina slutsatser av den 25 juni 1996 uppmanade rådet (miljö) kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra de viktigaste delarna i denna strategi.
- (3) Ett miljöavtal med bilindustrin är ett av huvudinslagen i gemenskapsstrategin. Både kommissionen och rådet anser att bilindustrin genom ett sådant avtal bör åläggas att stå för det största bidraget för att uppnå strategins övergripande mål som innebär ett högsta genomsnittligt utsläppsvärde för koldioxid på 120 g/km för nyregistrerade personbilar 2005, och senast 2010.
- (4) Den japanska biltillverkarsammanslutningen (Japan Automobile Manufacturers Association – JAMA) har, med stöd från de biltillverkningsföretag som är medlemmar, antagit ett åtagande om minskade koldioxidutsläpp från nya personbilar (nedan kallat åtagandet).
- (5) Kommissionen är tillfreds med de utfästelser som JAMA gjort i sitt åtagande.
- (6) Kommissionen accepterar de förutsättningar som åtagandet vilar på, och den kommer tillsammans med JAMA att ta upp frågan till förnyat övervägande och i god tro samtycka till eventuella nödvändiga ändringar av åtagandet om förutsättningarna inte skulle hålla.
- (7) Åtagandet bygger på kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring

av rådets direktiv 93/12/EEG ⁽²⁾ fastän JAMA förväntar sig att den genomsnittliga bränslekväliteten på marknaden kommer att vara högre än dessa lagstiftningsmässiga krav.

- (8) Kommissionen och JAMA har kommit överens om att gemensamt övervaka uppfyllandet av åtagandet, de underliggande förutsättningarna samt viss annan utveckling.
- (9) Åtagandet omfattar en klausul om att inga ytterligare skatteåtgärder är nödvändiga för att JAMA skall kunna uppnå sina koldioxidmål. I åtagandet ifrågasätts inte gemenskapens eller medlemsstaternas behörighet på skatteområdet såsom förutses i strategin. Skatteåtgärdernas effekter kommer att utvärderas i samband med övervakningen av åtagandet.
- (10) Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett lagförslag om koldioxidutsläpp från personbilar om JAMA inte uppnår utsläppsmålet för 2009 enligt åtagandet eller inte gör tillräckliga framsteg mot detta mål (mätt mot delmålet för 2003 enligt åtagandet), och om kommissionen inte anser att detta beror på faktorer som ligger utanför JAMA:s kontroll.
- (11) Kommissionen har riktat liknande rekommendationer till europeiska ⁽³⁾ och koreanska ⁽⁴⁾ biltillverkarsammanslutningar för att genomföra insatser för att minska koldioxidutsläppen som motsvarar åtagandet när det gäller deras försäljning inom gemenskapen.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemmarna i den japanska biltillverkarsammanslutningen (Japan Automobile Manufacturers Association – JAMA) bör tillsammans, i första hand genom teknisk utveckling och därmed förenade marknadsförändringar nå ett utsläppsmål i fråga om koldioxid på 140 g/km, mätt i enlighet med kommissionens direktiv 93/116/EG ⁽⁵⁾, som i genomsnitt för de nya bilar som de säljer inom gemenskapen (kategori M₁ enligt definitionen i bilaga I till rådets direktiv 70/156/EEG ⁽⁶⁾) senast 2009. Innovativa fordon, som ersätter traditionella bilar och personbilar, och som inte släpper ut koldioxid eller som drivs med alternativa bränslen, kommer att tillgodoräknas för uppnåendet av utsläppsmålet även om de inte tillhör kategori M₁ eller för närvarande inte omfattas av direktiv 93/116/EG.

⁽²⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽³⁾ EGT L 40, 13.2.1999, s. 49.

⁽⁴⁾ Se sidan 55 i detta nummer av EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 329, 30.12.1993, s. 39.

⁽⁶⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽¹⁾ KOM(95) 689 slutlig, 20.12.1995.

Vid övervakningen av åtagandet bör JAMA samarbeta med kommissionen för att kartlägga effekterna av ändrade marknadsförhållanden som inte beror på teknisk utveckling.

2. JAMA bör år 2003 göra en bedömning av möjligheterna till ytterligare förbättringar vad gäller bränsleeffektivitet för att närma sig utsläppsmålet på 120 g/km koldioxid 2012.

3. Senast år 2000 bör enskilda medlemmar i JAMA släppa ut bilmodeller på gemenskapsmarknaden med koldioxidutsläpp på 120 g/km eller mindre, mätt enligt direktiv 93/116/EG.

4. JAMA:s medlemmar bör göra sitt yttersta för att gemensamt uppnå delmålet 165–170 g/km koldioxid, mätt enligt direktiv 93/116/EG senast 2003.

5. JAMA bör samarbeta med kommissionen vid övervakningen av åtagandet.

Artikel 2

Denna rekommendation riktar sig till den japanska biltillverkarsammanslutningen (Japan Automobile Manufacturers Association – JAMA).

Utfärdad i Bryssel den 13 april 2000.

På kommissionens vägnar

Margot WALLSTRÖM

Ledamot av kommissionen